

5.

73605

N UREDBE

V. ZVEZEK

Zakon

o občem upravnem postopku

Prevedel in priredil
dr. Rudolf Andrejka

Druga, pregledana izdaja

V Ljubljani 1936

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle naslednje

leposlovne knjige:

Mala knjižnica: zbirka 10 zvezkov,	broš. Din 80'—
posamezni zvezki	broš. Din 12'—, vez. Din 20'—
Dr. Ivo Šorli: Izbrani spisi, 6 zv.,	broš. Din 230'—, vez. Din 320'—
posamezni zvezki	broš. Din 45'—, vez. Din 60'—
Emil Vachek: Kri ne kliče po maščevanju.	
Roman,	broš. Din 48'—, vez. Din 54'—
Conan Doyle - Mulaček: Pozna osveta. Detektivski	
roman	broš. Din 25'—, vez. Din 30'—
Kreff: V oklopnjaku okoli sveta. V dveh delih;	
vsak del	broš. Din 20'—, vez. Din 26'—
oba dela skupaj	broš. Din 40'—, vez. Din 46'—
Ouida: Farnmor. Roman,	broš. Din 28'—, vez. Din 35'—
J. Špicar: Martin Napuhek. Pravljica igra za mla-	
dino v petih slikah	broš. Din 10'—
Radivoj Rehar: Popotovanje po zvezdi Večernici,	broš. Din 12'—
Radivoj Rehar: Pesmi o kraljeviču Marku,	kart. Din 36'—

Razno:

Dr. Milan Vidmar: Moj pogled na svet	vez. Din 120'—
Andrej Gabršček: Goriški Slovenci	vez. Din 120'—
Dr. I. Matko: Perkusija in avskultacija	vez. Din 150'—
Pomen trgovinskega registra	broš. Din 4'—
Ženevske menične konvencije	broš. Din 6'—
Dnevnik za babice	broš. Din 4'—
Porodni izkazi	broš. Din 1'—

Razne tiskovine po obrtnem zakonu.

Ob naročilu je poslati denar vnaprej in za odpravo in poštnino še po 1 Din za izvod.

Zakoni in uredbe

V. zvezek

Zakon o občem upravnem postopku

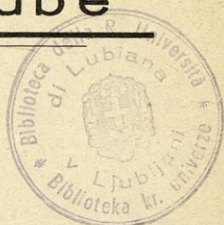
Prevedel in priredil
dr. Rudolf Andrejka

Druga, pregledana izdaja

V Ljubljani 1936

Založila in natisnila tiskarna Merkur d. d. v Ljubljani
(Predstavnik tiskarne O. Mihálek)

73605

~~72486~~

030033437

Vsebina

Stran

Zakon o občem upravnem postopku.

Uvodne določbe	1
--------------------------	---

I. razdelek.

Splošne določbe.

I. poglavje. Oblastva.

1. Pristojnost	2
2. Teritorialna omejitev pristojnosti	4
3. Poverjanje uradnega poslovanja drugim oblastvom in vzajemna pravna pomoč	5
4. Izključitev in odklonitev upravnih organov	6
5. Tolmači	7

II. poglavje. Stranka in njeno zastopstvo

III. poglavje. Občevanje oblastev in strank.

1. Vloge	10
2. Pozivanje	12
3. Zapisnik	14
4. Zabeležba v spisu	16
5. Vpogled v spise in obveščanje o teku postopanja	16

IV. poglavje. Vročanje.

1. Način vročanja	17
2. Posredno vročanje	18
3. Osebno vročanje	19
4. Posebni primeri:	
Poblaščenec in zakoniti zastopnik	20
Poblaščenec za sprejemanje vročitev	20
Pravne osebe	21
Odklonitev sprejema	22
Izpremema stanovanja	22
Neposredna predaja	22
Vročanje z javno objavo	23
Vojaške in podobne osebe	23
Vročanje v inozemstvu	24

	Stran
5. Pomote pri vročanju	24
6. Vročilnice	24

V. poglavje. Roki 25

VI. poglavje. Vzdrževanje reda. Kazni zaradi kršitve reda in zaradi objesti (nagajivosti)	26
---	----

II. razdelek.

Postopanje do glavne odločbe prve stopnje.

I. poglavje. Splošna načela.

1. Uvedba postopanja	27
2. Splošna načela poizvedovalnega postopanja	28
3. Predhodno (prejudicialno vprašanje)	28
4. Ustna razprava	29
5. Poravnava	32

II. poglavje. Dokazi.

1. Splošna načela o dokazu	33
2. Verjetnost	33
3. Dokaz z listinami	34
4. Dokaz s pričami	36
5. Dokaz z izvedenci	39
6. Dokaz z ogledom	41
7. Zavarovanje dokazov	42
8. Posredno izvajanje dokazov	42

III. razdelek.

Odločba	42
--------------------------	----

IV. razdelek.

Pritožba	45
---------------------------	----

V. razdelek.

Razveljavljenje in izprememba odločbe izven pritožbe.

I. poglavje. Postavitev v prejšnji stan	49
II. poglavje. Obnova postopanja	50
III. poglavje. Posebni primeri razveljavljanja in izpremi- njanja odločbe	52

VI. razdelek.

Izvršba.

	Stran
I. poglavje. Splošne določbe.	54
II. poglavje. Izvršba denarnih terjatev.	
1. Administrativna izvršba	56
a) Splošne določbe	56
b) Rubež	57
c) Prodaja	60
2. Sodna izvršba	64
III. poglavje. Izvršba nedennarnih dolžnosti.	
1. Izvršba po drugih osebah	64
2. Posredna sila	65
3. Neposredna sila	65

VII. razdelek.

Zavarovanje.

1. Izvršba v zavarovanje	66
2. Začasna odločba	66

VIII. razdelek.

Stroški.

1. Stroški oblastva	68
2. Stroški stranke	68
3. Pristojbine prič in izvedencev	69

IX. razdelek.

Prehodne in končne določbe.	69
Register k zakonu o občem upravnem postopku	72

Mi
ALEKSANDER I.,

po milosti božji in narodni volji kralj Jugoslavije,
predpisujemo in proglašamo na predlog predsednika
Našega ministrskega sveta, Našega ministra za notranje
posle

zakon
o občem upravnem postopku (z. u. p.).¹

Uvodne določbe.

§ 1.

Ta zakon se uporablja za postopanje:

1. vseh oblastev v organizacijskem sestavu občee
uprave [čl. 20., odst. (2), zakona o notranji upravi],
njih nadzornih ministrstev in ustanov;

2. banovin in občin, kadar poslujejo kot nosilci
oblasti, in sicer po pristojnosti tako iz lastnega kakor
tudi iz prenesenega področja.

§ 2.

(¹) Ta zakon se ne uporablja:

1. v upravnokazenskem postopanju;
2. kadar so oblastva in organi javne varnosti upra-
vičeni izdajati za obvarovanje javnega miru, varnosti in

¹ »Službene novine kraljevine Jugoslavije« z dne 25. no-
vembra 1930, št. 271/XCIII/571. — »Službeni list« št. 26/4 iz
l. 1931. — Pripomba: V prevodu so upoštevani tudi popravki
tiskovnih pogreškov, objavljeni v »Službenih novinah kraljevine
Jugoslavije« z dne 20. decembra 1930, št. 292/C/624.

reda kakor tudi za odvrčanje neposredne nevarnosti nujne ukrepe brez predhodnega postopanja.

(²) Oblastva javne uprave, ki jih ne obsega § 1., postopajo, kolikor ne veljajo za njih postopanje posebni predpisi, kjer treba, smiselno (analogno) po določbah tega zakona.

I. razdelek.

Splošne določbe.

I. POGlavJE.

Oblastva.

1. Pristojnost.

§ 3.

Stvarna in krajevna pristojnost posameznih oblastev se določa s splošnimi predpisi o njih področju in območju kakor tudi s posameznimi upravnimi predpisi.

§ 4.

Kadar ni dovolj osnove za določitev stvarne pristojnosti državnega upravnega oblastva, velja v vseh upravnih predmetih, kolikor niso izključeni iz občne uprave [čl. 20., odst. (²), in čl. 64. zakona o notranji upravi], podmena, da je pristojno občne upravno oblastvo prve stopnje.

§ 5.²

Kolikor ni dovolj osnove za določitev krajevne pristojnosti oblastev ene vrste, se določa pristojnost:

1. v stvareh, ki se nanašajo na nepremičnino, po kraju, kjer leži ta nepremičnina;

2. v stvareh, ki se nanašajo na poslovanje kakšnega podjetja ali na drugo stalno delovanje, po kraju tega poslovanja ali delovanja;

² § 62. cpp.

3. v ostalih stvareh po domovališču (domicilu) stranke, to je po kraju, kjer se je ta oseba nastanila z namero, da tam stalno prebiva. Če je več strank, se pristojnost določa po toženi stranki oziroma po stranki, zoper katero se je postopanje uvedlo. Če stranka nima domovališča v kraljevini, se pristojnost določa najprvo po kraju bivališča, naposled pa po kraju poslednjega domovališča ali bivanja v kraljevini. Kadar se na ta način ne da določiti pristojnost ali pa je nevarno odlašati, se določi pristojnost po kraju, kjer je povod za voditev postopanja.

§ 6.

Kadar se ne da določiti krajevna pristojnost niti po prednjih načelih, odloči neposredno višje nadzorno oblastvo, katero stvarno pristojno oblastvo naj bo tudi krajevno pristojno. Glede poslovanja, ki se ne da odlašati, je uporabljati § 7., odst. (2).

§ 7.

(1) Kadar je za razpravljanje enega predmeta pristojnih več sovrstnih oblastev, se morajo kar najhitreje sporazumeti o tem, katero izmed njih naj uvede poslovanje. Če se ne sporazumejo, je postopati po § 6.

(2) V obeh primerih mora opravljati ono oblastvo, ki je prvo pričelo postopati, vse, kar se ne da odlašati. To oblastvo mora obvestiti o takem poslovanju tudi ostala oblastva, za katerih krajevno pristojnost gre, kakor tudi svoje nadrejeno oblastvo.

§ 8.

Oblastvo, ki je bilo izpočetka krajevno pristojno, obdrži pristojnost, čeprav se med postopanjem izpremene okolnosti, ki so izpočetka določevale njega pristojnost.

§ 9.

(1) O sporih več državnih oblastev glede stvarne ali krajevne pristojnosti odloča njih neposredno višje ob-

lastvo. Če jim to oblastvo ni obenem tudi skupno, odloča njih višje skupno oblastvo.

(²) Tudi tu je smiselno uporabljati § 7., odstavek (²).

(³) V ostalem veljajo določbe zakona o državnem svetu in upravnih sodiščih.

§ 10.

(¹) Vsako oblastvo mora uradoma presoјati svojo stvarno in krajevno pristojnost.³

(²) Oblastvo, ki prejme vlogo, ki za nje reševanje ni pristojno, mora izdati nemudoma odločbo o svoji nepristojnosti in jo čimprej vročiti stranki. Če pa je brez dvoma jasno, katero oblastvo je pristojno za reševanje sprejete vloge, jo mora odstopiti oblastvo, ki jo je prejelo, nemudoma oblastvu, ki je pristojno za prejem in za nadaljnje poslovanje ter o tem obvestiti stranko; v tem primeru je računati pravočasnost, če je vloga vezana na rok, po času, ko je vloga dospela na oblastvo, ki je pristojno, da jo prejme.

(³) Z dogovorom strank se ne more izpreminjati niti stvarna niti krajevna pristojnost.⁴

2. Teritorialna omejitev pristojnosti.

§ 11.⁵

(¹) Vsako oblastvo vrši uradne posle v mejah svojega območja.

(²) Poslovanje oblastva v zgradbah ali na plovnih objektih, ki so v posesti vojske, se mora vršiti po predhodni prijavi poveljniku zgradbe ali plovnega objekta in po sporazumu z njim.

(³) Poslovanje oblastva, ki se tiče izdeželnih oseb ali se opravlja na izdeželnem prostoru, se vrši s posredovanjem ministrstva za zunanje posle.

³ cf. §§ 39., 40. cpp.

⁴ cf. § 101. cpp.

⁵ cf. § 30. cpp.

(⁴) Poslovanje oblastva v območju kraljevskega dvora se vrši s posredovanjem dvornega maršalata.

§ 12.⁶

Če bi bilo nevarno odlašati ter bi se moralo kakšno poslovanje oblastva opraviti tudi preko meje oblastvenega območja, sme oblastvo prestopiti meje svojega območja na ozemlju kraljevine; o tem pa mora takoj obvestiti ono oblastvo, v čigar območju je opravilo to poslovanje, kakor tudi svoje neposredno nadzorno oblastvo.

3. Poverjanje uradnega poslovanja drugim oblastvom in vzajemna pravna pomoč.

§ 13.⁷

Da se posel laže izvrši ali da se prihranijo nepotrebni stroški, sme poveriti višje oblastvo posamezne posle iz svoje pristojnosti nižjemu oblastvu. S tem se ne izpremeni pristojnost glede izdajanja odločbe, določena z zakonom. Med nižja oblastva je šteti tudi občinska oblastva.

§ 14.⁸

(¹) Vsa upravna oblastva morajo dajati v uradnih poslih drugo drugemu pomoč. Ta pomoč se zahteva s posebnim zaprosilom. Zaprošeno oblastvo mora postopati na zaprosilo v mejah svojega območja in po veljavnih predpisih.

(²) Sodiščem se sme pošiljati tako zaprosilo samo v okviru veljavnih predpisov. Na zaprosbo državnih oblastev morajo sodišča izročati oblastvom svoje spise, kolikor bi to ne oviralo dotičnega sodnega postopanja.

(³) Glede pravne pomoči z inozemskimi oblastvi veljajo določbe državnih pogodb in konvencij o pravni pomoči, oziroma načelo vzajemnosti.

⁶ cf. § 31. cpp.

⁷ cf. z. n. u. čl. 17., odst. 3.

⁸ cf. z. n. u. čl. 31. in 79.; §§ 35.—38. cpp.

4. Izključitev in odklonitev upravnih organov.

§ 15.⁹

Upravni organ je izključen poslovati v stvareh:

1. v katerih je stranka ali sam ali njega žena (mož), čeprav je zakon razvezan ali ločen, ali je stranka zaročenka (zaročenec) ali sorodnik po krvi v prvi vrsti ali v stranski vrsti do četrtega kolena ali po zakonu (braku) do drugega kolena, čeprav zakona več ni;

2. v katerih je stranka njegov posinovitelj, pohčiteljica, posvojenec, rednik ali rejnec;

3. v katerih je stranka njemu ali njegovim otrokom krstni boter ali narobe;

4. v katerih je bil ali je še pooblaščenec, poslovodja, varuh ali skrbnik, varovanec ali oskrbovanec ali pa je bil v stvari za pričo ali za izvedenca;

5. v katerih je pooblaščenec oseba, s katero je po krvi soroden v prvi vrsti, v stranski vrsti ali po zakonu (braku) do drugega kolena;

6. v katerih izpodnašajo drugi važni razlogi očitno njegovo popolno nepristranost;

7. v katerih je izdal v nižji stopnji odločbo, ki je v pritožbi.

§ 16.¹⁰

(¹) Če velja kateri izmed razlogov, navedenih v § 15., mora upravni organ sam uradoma o tem poročati starešini oblasti, ki v tej zadevi ali sam uvede poslovanje ali pa jo odda drugemu organu v poslovanje.

(²) Če je tak razlog pri starešini urada, mora predati to stvar svojemu zakonitemu namestniku, obenem pa o tem poročati svojemu neposredno mu nadrejenemu oblastvu.

(³) Če starešina nima takega namestnika ali če bi bili tudi ostali organi istega oblasti izključeni ali je sploh nekazno, da bi se uporabljali organi, podrejeni iz-

⁹ cf. § 15. cpp.

¹⁰ cf. § 16. cpp., čl. 109. z. n. u.

ključeni osebi, opravi nadrejeno oblastvo potrebno poslovanje s pomočjo posebnega organa, ali pa pooblasti za to poslovanje drugo sovrstno oblastvo, ki je v njegovem območju. Taka odločba nadrejenega oblastva ne more biti predmet pritožbe. Odločbe, izdane na ta način, veljajo kakor bi jih bilo izdalo pristojno oblastvo.

§ 17.¹¹

(¹) Zaradi razlogov, navedenih v § 15., sme stranka zahtevati, da se organ odkloni, in sicer brž ko zve, kateri organ bo opravljal pravdni posel. Pozneje sme stranka zahtevati odklonitev samo, če zve za razlog kasneje ali če nastopi razlog kasneje.

(²) Stranka mora pri tem verjetno izkazati one okolnosti, zaradi katerih zahteva, da se organ odkloni.

(³) O tem strankinem predlogu odloča starešina oblastva, kadar pa gre za njega samega, nadrejeno oblastvo.

(⁴) Odločba o tem, ali naj se ugotovi predlogu, ne more biti predmet pritožbe.

(⁵) Kadar odločujoči organ spozna, da namerja stranka s pokrenitvijo tega predloga samo zavlačevati postopanje, zavrne predlog ter vrh tega stranko kaznuje radi objesti (§ 67.), kjer bi bilo to potrebno.

§ 18.

Upravni organ, za katerega velja kateri izmed razlogov, navedenih v § 15., mora opraviti, kolikor bi se ne dalo takoj najti nadomestilo, samo najnujnejše posle, ki se ne dajo nikakor odložiti.

5. Tolmači.

§ 19.

Za tolmače veljajo smiselno določbe o izvedencih.

¹¹ cf. § 17. cpp.

II. POGlavJE.

Stranka in njeno zastopstvo.

§ 20.¹²

(¹) Sposobnost, biti stranka, in sposobnost, samostojno opravljati pravdna dejanja kot stranka, se presojata, kjer ni posebnega predpisa, po načelih državljsanskega prava.

(²) Po posebnih pravnih predpisih in kjer takih ni, po predpisih državljsanskega prava je presojeti, kdo je zakoniti zastopnik posamezne stranke (n. pr. pravdno nesposobne stranke ali pravnih oseb in raznih društev) in ali morajo imeti ti zakoniti zastopniki za pravdno dejanje posebno pooblastilo.

§ 21.¹³

(¹) Kolikor ne zahteva oblastvo po upravnih predpisih ali po bistvu stvari izrečno osebne navzočnosti, sme pooblastiti stranka ali njen zakoniti zastopnik pooblaščenca za zastopanje.

(²) Poleg pooblaščenca sme tudi pooblastilec sam v lastnem imenu podajati izjave, a tudi oblastvo si sme priskrbeti potrebne izjave neposredno od pooblastilca. Kadar so izjave različne, obvelja izjava pooblastilčeva.

(³) Tudi če stranka za kakšen predmet ni določila pooblaščenca, sme nastopiti pred oblastvom v spremstvu svojega pomočnika, ki sme edino njej dajati obvestila in nasvete. Tudi dolžnost osebne navzočnosti sama ne jemlje še stranki pravice, da se posluži tega pomočnika.

§ 22.¹⁴

(¹) Za pooblaščenca se sme postaviti vsaka svojepravna oseba.

¹² cf. § 102. cpp.

¹³ cf. § 127. cpp.

¹⁴ cf. § 130. cpp.

(²) Osebe, ki so znane oblastvu kot zakotni pisarji, se ne smejo sprejemati niti za pooblaščenca niti za pomočnike.

§ 23.¹⁵

(¹) Pooblastilo se sme izdajati pismeno ali ustno, podano na zapisnik pri oblastvu samem. Pismeno pooblastilo pridrži oblastvo v izvorniku ali v prepisu.

(²) Če se je izdalo pooblastilo z zasebno listino (§ 84.) in če nastane dvom o njega pristnosti, sme oblastvo odrediti, da se predloži overjeno pooblastilo.

(³) Izjemoma, v stvareh manjše važnosti, oblastvu ni treba zahtevati posebnega pooblastila, če so pooblaščenca znani oblastvu kot člani rodbine, hišnega gospodarstva, delodajalci, nameščenci in vrh tega kot zanesljivi ljudje ter ni posebnega dvoma o obstoju in obsegu pooblastila. To se mora z zapisnikom izrečno ugotoviti.

(⁴) Obseg pooblastila se presoja po določbah pooblastila in državlanskega prava.

(⁵) Glede pravnih dejanj ne prestane pooblastilo niti s smrtjo pooblastilca niti z izpremembo njegove sposobnosti za opravljanje pravnih dejanj niti z izpremembo njegovega zakonitega zastopstva. Vendar pa sme pooblastilčev pravni naslednik ali novi zakoniti zastopnik vsak čas preklicati staro pooblastilo.

§ 24.¹⁶

Oblastvo mora uradoma paziti v vsakem stanju postopanja, ali ima tisti, ki nastopa kot stranka, sposobnost za samostojno opravljanje pravnih dejanj, kakor tudi na upravičenost zakonitega zastopnika ali pooblaščenca. Nedostatke pooblastila mora odpraviti po določbah § 29., odstavka (²).

§ 25.¹⁷

(¹) Če pravdno nesposobna stranka nima zakonitega zastopnika ali če se naj opravi kako dejanje zoper

¹⁵ cf. §§ 135., odst. 2., 137. cpp.

¹⁶ cf. §§ 107., 139. cpp.

¹⁷ cf. § 109. cpp.

osebo, katere bivališče ni znano, sme postaviti oblastvo, kadar to zahteva važnost in nujnost stvari, za ta primer skrbnika ob strankinih stroških. Za stvari iz pristojnosti selskih občin postavlja te skrbnike pristojni sreski načelnik. O tej postavitvi mora oblastvo obvestiti pristojno skrbstveno oblastvo.

(²) Na isti način se postavlja skrbnik tudi takrat, kadar naj se opravi posel, ki se nikakor ne more odložiti, pa ni moči dotične osebe o pravem času poklicati. Ta postavitev velja, dokler se ne pojavi stranka, ki jo je treba obvestiti o opravljenem poslu.

(³) Postavljena oseba mora prevzeti skrbstvo, kolikor po veljavnih predpisih o skrbstvu ni upravičena odkloniti to dolžnost. Skrbnik ima v dotični stvari pravni položaj zakonitega zastopnika. Ta skrbnik se mora udeleževati postopanja, dokler se ne prijavi zakoniti zastopnik oziroma stranka sama ali njen pooblaščenec.

§ 26.¹⁸

Kar določa ta zakon za stranke, velja smiselno tudi za njih zakonite zastopnike in pooblaščenec.

III. POGlavJE.

Občevanje oblastev in strank.

1. Vloge.

§ 27.

Vloge (predlogi, prošnje, prijave, pritožbe in druga naznanila) se smejo predlagati oblastvom pismeno ali brzojavno in kolikor je to po bistvu stvari mogoče, tudi ustno.

§ 28.

(¹) Iz vloge mora biti razvidno, kateremu oblastvu je namenjena, zakaj gre, kaj se zahteva, kdo jo predlaga in kdo je zastopnik ali pooblaščenec, če je tak postavljen, stanovanje teh oseb ter datum vloge.

¹⁸ cf. § 106. cpp.

(²) Pismeno vlogo mora vložitelj oziroma njegov pooblaščenec svojeročno podpisati. Oseba, ki se ne zna ali se ne more podpisati, postavi svoj ročni znak, njeno ime pa zapiše pisanju vešča oseba z označbo svojega imena, poklica in domovališča.

§ 29.

(¹) Oblastvo je dolžno sprejemati vloge samo med uradnimi urami; če so vloge ustne in niso neodložne (kakor vloge, vezane na rok), samo ob določenih dneh. Ti slednji, kakor tudi splošne uradne ure se objavljajo pri vsakem oblastvu na vidnem mestu.

(²) Zgolj zaradi formalnega nedostatka vloge, prištevši sem tudi primer, ko ni vložiteljevega podpisa, ne sme oblastvo vloge kar naravnost zavriniti, marveč mora po uradni dolžnosti skrbeti za to, da se ti nedostatki odpravijo. Zato mora po potrebi predpisati vložitelju, kolikor za njega ve, potreben rok za popravo. Če se poprava ne izvrši, velja kakor da vloge ni bilo. Na to posledico je treba vložitelja posebej opozoriti. Če se nedostatek v določenem roku odpravi, velja vloga od prve ure za pravilno vloženo. Tako je postopati tudi, kadar je dvomno, ali je pismeno ali brzojavno vlogo v resnici podpisal določni vložitelj. Po tu navedenem je postopati tudi takrat, kadar je treba, da pripozna vložitelj na zapisnik pred oblastvom vsebino vloge.

§ 30.

Če obsega vloga več predmetov, ki jih je treba reševati vsakega zase, se mora lotiti oblastvo reševanja onega, ki je najprvo omenjen, glede ostalih pa mora naročiti vložitelju, naj vloži posebne vloge. Tudi tukaj je uporabljati, če treba, smiselno § 29., odstavek (²).

§ 31.

Oblastvo mora na ustno zahtevo vložitelja potrditi prejem vloge.

2. Pozivanje.

§ 32.

Oblastvo je upravičeno, izdajati pozive na osebe, ki prebivajo ali stanujejo (§ 3., točka 5.) v njegovem upravnem območju ali tam stalno vrše kakšno pridobitno delovanje ter je njih navzočnost potrebna. Na ustno razpravo se smejo izjemoma pozvati tudi take osebe, ki stanujejo v drugem upravnem območju, če se da s tem brez večje škode za takó pozvano osebo postopanje pospešiti in poenostaviti.

§ 33.*

(¹) V pozivu je označiti razen točnega naslova pozvane osebe in pozivljajočega oblastva kraj, čas in predmet poslovanja, v kakšni lastnosti se oseba pozivlje (kot stranka, priča, izvedenec itd.), in katere pripomočke in dokazila mora prinesiti s seboj. Nadalje je označiti, ali je

* K § 33. je bil v »Službenih novinah« z dne 16. februarja 1931, št. 35/X/54 (»Službeni list« št. 221/36 iz l. 1931.) objavljen kot navodilo (I.) naslednji obrazec:

Obrazec k § 33. zak. o obč. upr. post.

Osebna vročitev po § 48. zak.
o obč. upr. post. je obvezna —
ni obvezna.

Urad

POZIV

..... poklic

iz ulica št.

se poziva, da pride kot stranka, priča, izvedenec, zastopnik

.....

v zadevi

..... s tem pozivom v ta

urad, sobo št. na dan meseca 19.....

ob uri osebno ali da pošlje svojega pooblaščenca.

treba priti pozvani osebni osebno in da jo zadenejo zakonske posledice, če se ne odzove pozivu. Na posledice po § 34., odstavku (2), je treba le takrat opozarjati, kadar je to umestno po bistvu predmeta.

(2) Čas je treba kolikor mogoče natančno določiti ne samo po dnevu, marveč tudi po uri. Koder in kolikor to dopušča značaj predmeta, sme dati oblastvo pozvani osebi na izvoljo, da poda do določenega dneva namesto osebne zglasitve potrebno pismeno izjavo.

(3) Če je pozvana oseba v taki javni službi, da se ji mora postaviti zaradi javne varnosti ali drugih javnih pridov namestnik za čas, dokler je zadržana, je treba o tem hkratu obvestiti njenega nadrejenega starešino. Ta predpis velja tudi takrat, kadar se pozivlje uslužbenec ali delavec, ki službuje v zasebnem podjetju občnega javnega značaja (kakor večjega prevoznega, vodovod-

Pozvani mora prinesiti s seboj

Če je pozvani zadržan, da se odzove temu pozivu, mora obvestiti o tem ta urad po odstavku (1) § 34. zak. o obč. upr. post.

Če bi bilo zbog neprihoda pozvane osebe potrebno ponovno poslovanje z novimi pravnimi stroški, jih trpi pozvani po odstavku (2) § 34. zak. o obč. upr. post.

Če se pozvani neopravičeno ne odzove pozivu, se izvrši zoper njega po odst. (2) § 34. in § 162. zak. o obč. upr. post. takoj prisilna kazen

se po odstavku (2) § 34. in § 163. zak. o obč. upr. post. privede s silo.

V 19.....;

št.

(M. P.)

Pripomba: Osebna vročitev po § 48. zak. o obč. upr. post. je obvezna, če so pozvani osebi zapretna prisilna sredstva po odstavku (2) § 34. ali če vobče gre za poziv na razpravo po odstavku (2) § 74. zak. o obč. upr. post.

nega, razsvetljevalnega, rudniškega ali podobnega podjetja).¹⁹

§ 34.

(¹) Kdor ni zadržan po bolezni ali po drugih opravičenih vzrokih, se mora odzvati pozivu. Če je ukazano, da mu je priti osebno, mora obvestiti oblastvo v 24 urah po vročitvi poziva ali ko preneha nemožnost za obvestitev, o zaprekah, ki mu branijo, da pride osebno. Če se taka zapreka pojavi kasneje, jo mora naznaniti takoj po tem.

(²) Kdor se neopravičeno ne odzove pozivu, ki mu je bil osebno vročen (§ 48.), se sme k temu prisiliti s prisilnimi sredstvi (§§ 162. in 163.), ki so se mu zapretela v pozivu. Če povzroči tako neprihajanje ponovno poslovanje z novimi pravnimi stroški, trpi dotična oseba tudi vse one stroške, ki so nastali po njeni krivdi. Zoper osebo, ki ni stranka, se izreče v posebni odločbi, da mora trpeti te stroške; zoper to odločbo smejo vložiti ta oseba kakor tudi prizadete stranke samostojno pritožbo.

(³) Če se ne odzove pozivu oseba, ki je v aktivni službi vojske, mornarice, orožništva, finančne kontrole, obmejne straže, kakor tudi uniformirana oseba javne varnosti, se mora obrniti oblastvo do nadrejenega starešine te osebe z zaprosbo, naj to osebo kaznuje in odredi, da se privede.²⁰

3. Zapisnik.

§ 35.

O ustni izjavi pred oblastvom kakor tudi o uradnem poslovanju se sestavi zapisnik (protokol).

§ 36.

(¹) Vsak zapisnik mora obsegati:

1. kraj, čas in predmet poslovanja in, kjer je to potrebno, tudi kratek opis stanja stvari;

¹⁹ cf. § 427. cpp.

²⁰ cf. 429., odst. 1. in 2. cpp.

2. označbo oblasti, imena uslužbenca, ki vodi poslovanje in sodelujočih uradnih organov, navzočih strank ter ostalih oseb, ki se udeležujejo poslovanja;

3. svojeročni podpis organa, ki vodi poslovanje in podpis zapisnikarja, če je bil privzet;

4. podpis strank in drugih oseb, sodelujočih pri poslovanju; če so nepismene, jih podpiše pisanju vešča oseba (ne voditelj poslovanja).

(²) V zapisnik o ustni izjavi je sprejeti njeno bistveno vsebino.

(³) V zapisnik o uradnem poslovanju se vpiše točen in kratek potek in vsebina poslovanja. V zapisnik se uvrste vse odločbe, izdane med poslovanjem. Važne izjave strank, prič ali izvedencev se uvrste kar najtočneje, če treba, z njih lastnimi besedami.

(⁴) Če se vrši zaslišanje s pomočjo tolmača, je treba označiti, v katerem jeziku se je podala izjava in kdo je bil za tolmača.

§ 37.

(¹) Vsak zapisnik oziroma njegov del [odstavek (²)] se mora prečitati zaslišanim ali pa onim osebam, ki drugače sodelujejo pri poslovanju, nato se mora podpisati. Kadar obseza zapisnik več posebnih listov, jih mora voditelj poslovanja parafirati.

(²) Če kdo noče podpisati ali če odide, preden se sklene zapisnik oziroma oni del zapisnika, v katerem je njegova izjava, mora voditelj to izrečno ugotoviti v zapisniku ter navesti vzrok, zakaj se je podpis odrekel. To se posvedoči na način, določen v § 36., odstavku (¹), točki 4.

(³) Če se poslovanje ne more dovršiti istega dne, se vpisuje vsak dan posebej v isti zapisnik to, kar se je ta dan izvršilo in se po predpisih podpiše.

§ 38.

V že podpisanem zapisniku se ne sme nič zbrisati, dodajati ali izpreminjati. Mesta, ki so se črtala še med

sestavljanjem zapisnika, morajo ostati čitljiva. Poprave in prečrtana mesta se morajo v zapisniku označiti ali pa jih mora voditelj poslovanja parafirati. Bistvene dopolnitve se postavljajo v isti zapisnik s podpisom dotičnih oseb.

§ 39.

Če kdo ugovarja, da se je vpisala kakšna izjava v zapisniku nepopolno ali netočno, ali da se sploh opis vsebine poslovanja ne ujema z njega pravilnim potekom, se mora zabeležiti tak ugovor z navedenimi razlogi vred v zapisniku.

§ 40.

Zapisnik je javna listina in popoln dokaz o poteku in vsebini poslovanja ali izjav, kolikor je sestavljen po pričujočih določbah in kolikor se izrečno ni podala protivna izjava (§ 39.). Nasprotni dokaz ni izključen.

4. Zabeležba v spisu.

§ 41.

(¹) Službena opazovanja, obvestila, ki so se oblastvu sporočila po telefonu, potem ustna navodila in odredbe, ki se ne izdajo pisмено, kakor tudi okolnosti, ki se tičejo samo notranje službe oblastva, se ugotavljajo po potrebi s kratko zabeležbo na spisu samem, kolikor ne bi bilo povoda sestaviti zapisnik.

(²) Uradni organ mora to zabeležbo datirati in svojeručno podpisati.

5. Vpogled v spise in obveščanje o teku postopanja.

§ 42.

(¹) Oblastvo mora strankam dovoliti, da vpogledajo dotične spise, kakor tudi, da jemljejo ob svojih stroških njih prepise. Vpogled ali prepisovanje se vrši pod nadzorstvom uradnega organa v času, ki je določen za sprejemanje ustnih vlog [§ 29., odst (¹)].

(²) Od tega je načeloma izključen zapisnik o posvetovanju; osnutki za rešitve in razni drugi spisi zaupnega značaja pa so izključeni, če to nasprotuje javnemu interesu ali opravičenemu interesu ene stranke ali drugih oseb, kakor tudi tedaj, če se s tem utegne obrezuspešiti namen postopanja.

(³) Prav to se mora dovoliti ob pričujočih pogojih tudi osebi, ki ni v dotični stvari stranka, če verjetno izkaže svoj pravni interes na tem. Take osebe je dopustno ob času, določenem za sprejemanje ustnih vlog pri oblastvu, obveščati o teku postopanja.

IV. POGlavJE.

Vročanje.

1. Način vročanja.

§ 43.²¹

(¹) Vročanje se vrši praviloma po pošti, če pa se zdi oblastvu pripravneje, po lastnih organih, po občini ali po državnih krajevnih policijskih oblastvih. Državna policijska oblastva niso dolžna opravljati vročitve spisov občinskih oblastev.

(²) Oblastveni uslužbenci smejo opravljati vročitve samo v območju svoje pristojnosti.

(³) Način vročitve določi oblastvo, čigar odločbo je treba vročiti.

§ 44.²²

(¹) V kraju, kjer je treba opraviti vročitev, se opravljajo vročitve redoma v naslovljenčevem stanovanju, poslovnem prostoru, delavnici ali pisarni; vendar pa je vročitev pravnoveljavna, kjerkoli in kadarkoli se je opravila naslovljencu, razen če jo je odklonil po pravici, ki mu jo daje naslednji odstavek. Kadar naslovljenec nima

²¹ cf. § 288. cpp.

²² cf. § 298. cpp.

navedenih prostorov, se mu sme opraviti vročitev, kjerkoli ga najdejo.

(²) Vročitve zunaj prostorov, navedenih v odstavku (¹), prav tako tudi vročitve ob nedeljah in praznikih ali ponoči se smejo opravljati samo po izrečnem dovoljenju oblasti, ki je odredilo vročitev. To se daje samo zbog posebno važnih razlogov. Dovoljenje mora biti zabeleženo na spisu samem, ki ga je treba vročiti, kakor tudi na omotu, če se vroča spis v omotu. Če takega dovoljenja ni, naslovljenec ni dolžan sprejeti spis. Omejitev vročanja ob nedeljah in praznikih ne velja za vročanje po pošti.

(³) Če je naslovljenec samo začasno opustil svoje domovališče in pustil naslov svojega novega stanovanja, ki je v kraljevini, se sme poslati spis za njim.

§ 45.

Če je naslovljenec pooblastil osebo, da sprejema na pošti njegove pošiljke, velja vročitev, opravljena tej osebi po pošti, kakor bi bila opravljena naslovljencu samemu.

2. Posredno vročanje.

§ 46.²³

(¹) Kadar onega, ki mu je kaj vročiti, ni najti v stanovanju, se sme opraviti vročitev pravnoveljavno vsakemu odraslemu domačinu, ki se tam najde in o katerem vročevalec ve, da spada k rodbini, hišnemu gospodarstvu ali da tam služi.

(²) Kadar ni najti niti takih oseb, se sme opraviti vročitev zakupodavcu (najemodavcu) ali čuvarju hiše, ki tam stanuje, ako pristanejo na to.

(³) Kadar je treba opraviti vročitev v delavnici, poslovnem prostoru ali v pisarni, pa naslovljenca ni tamkaj, se sme opraviti vročitev kateri izmed navzočih odraslih oseb, o kateri vročevalec ve, da spada k rodbini ali da je tam nameščena.

²³ cf. § 299. cpp.

§ 47.²⁴

(¹) Kadar se vročitev ne da opraviti niti neposredno osebi, ki ji je treba kaj vročiti, niti po § 46., položi vročevalec spis, če je bilo treba opraviti vročitev po pošti, pri poštнем uradu v kraju vročitve [§ 44., odst. (¹)], v ostalih primerih pa pri občini v kraju vročitve. Pismeno naznanilo o tem nabije vročevalec na vrata stanovanja, poslovnega prostora, delavnice ali pisarne vpričo polnoletne osebe, ki se mora na naznanilu podpisati.

(²) Vročevalec mora označiti na naznanilu z besedami dan, ko je naznanilo nabil.

(³) Vročitev velja za opravljeno, če se je naznanilo po predpisih nabilo in spis položil.

(⁴) O tem, da se je opravila vročitev na ta način, se mora poročati oblastvu, ki je odredilo vročitev.

(⁵) Na pravno veljavnost vročitve ne vpliva, če se naznanilo poškoduje ali uniči.

3. Osebno vročanje.

§ 48.

(¹) Vročitev se mora opraviti v naslovljenčeve roke:

1. če to določa posamezni upravni predpis;
2. če je dan vročitve odločilen za računanje neodložnih rokov;

3. če to odredi oblastvo zbog posebnih razlogov.

(²) Tak način vročanja označi oblastvo na spisu samem, kadar se pa spis vroči v omotu, tudi na omotu.

(³) Kadar se vročitev ne da opraviti na ta način, se pozove oseba, ki ji je spis vročiti, s pismenim naznanilom, naj bo radi sprejema spisa v svojem stanovanju, obrtnem ali poslovnem prostoru, v delavnici ali pisarni na določen dan in ob določeni uri, ki se ji morata obenem navesti. To naznanilo se pusti v tem prostoru; če pa so ti prostori zaprti, se nabije naznanilo na vhodna vrata vpričo dveh polnoletnih oseb, ki se morata pod-

²⁴ cf. § 300. cpp.

pisati na njem. Če se stranka temu pozivu ne odzove, je postopati po § 47.²⁵

(⁴) Na pravno veljavnost vročitve ne vpliva, če se naznanilo poškodeje ali uniči.

(⁵) Vročitev osebam, navedenim v §§ 49. in 50., velja za opravljeno stranki sami.

4. Posebni primeri.

Pooblaščenec in zakoniti zastopnik.

§ 49.

(¹) Kadar zastopa stranko pooblaščenec (§ 21.) z domovališčem (§ 5., točka 3.) v kraljevini, je opravljati vročitve, dokler pooblastilo ne prestane, temu pooblaščenecu.²⁶

(²) Kadar ima več strank za isti predmet skupnega zakonitega zastopnika ali pooblaščenca, velja vročitev za opravljeno vsem, če se je izročil njemu en izvod onega, kar je bilo treba vročiti.

(³) Kadar ima stranka več zakonitih zastopnikov ali pooblaščenec, velja vročitev za opravljeno, če se izroči enemu izmed njih izvod onega, kar je bilo treba vročiti.²⁷

Pooblaščenec za sprejemanje vročitev.

§ 50.²⁸

(¹) Kadar je bila oseba, ki stanuje v kraju oblasti, pooblaščenca, da sprejema vročitve za drugo osebo, se opravljajo vročitve temu pooblaščenecu.

(²) Kadar bi se z neposrednim vročanjem stranki ali njenemu zastopniku — pooblaščenecu znatno zavlačevalo postopanje, sme oblastvo naročiti stranki, naj navede za takšen predmet v določenem roku pooblaščenca za sprejemanje vročitev, ki stanuje na sedežu tega oblasti. Če

²⁵ cf. § 302., odst. 2. cpp.

²⁶ cf. § 292. cpp.

²⁷ cf. § 289. cpp.

²⁸ cf. §§ 292.—297. cpp.

stranka ne ugotovi temu naročilu, sme oblastvo postopati po § 25.

(³) Več strank, ki nastopajo skupno z istovetnimi interesi, a nimajo skupnega pooblaščenca, mora prijaviti ob prvem pravnem dejanju oblastvu skupnega pooblaščenca za sprejemanje vročitev, ki stanuje na sedežu oblastva. Če postavijo enega izmed sebe za skupnega pooblaščenca za sprejemanje vročitev, ni treba, da bi ta stanoval v kraju oblastva, kolikor to ne nasprotuje odstavku (²) tega paragrafa. Sicer pa velja za pooblaščenca tisti izmed njih, ki je na prvi skupni vlogi prvi podpisan ali naveden. Kadar se ta morda ne da tako določiti ali kadar je treba uporabljati odstavek (²) tega paragrafa, sme oblastvo določiti za pooblaščenca katerokoli izmed teh strank, ki jo ima za najpripravnejšo, ali pa postopati po odstavku (²). Če je število strank veliko ali če so iz raznih krajev, smejo stranke prijaviti, a oblastvo tudi samo določiti več takih pooblaščenecov z navedbo, koga zastopajo.

(⁴) Pooblaščenec za sprejemanje vročitev, postavljen za posamezno osebo, ji mora vsakokrat brez odloga poslati vročni spis. Prav tako mora obvestiti skupni pooblaščenec o tem nemudoma tudi posamezne osebe ter jim dovoliti, da vpogledajo, prepišejo in overovijo spis, ki ga mora praviloma čuvati on.

(⁵) Določbe § 49., odst. (²), veljajo tudi glede pooblaščenca za sprejemanje vročitev.

(⁶) V spisu, ki se vroča, je treba navesti vse osebe, katerim se spis vroči in po katerem pooblaščenca.

Pravne osebe.

§ 51.²⁹

(¹) Vročitve javnim organom, ki zastopajo državo, ali drugim oblastvom, občinam, korporacijam, zavodom in drugim pravnim osebam, ki niso fizične osebe, se opravljajo, kolikor ni predpisano za posamezne primere kaj

²⁹ cf. § 301. cpp.

drugega, uradniku ali uslužbencu, ki je določen za sprejemanje pisem, namenjenih kateremu izmed omenjenih naslovljencev.

(²) Če vročevalec takega uradnika ali uslužbenca ne najde, sme opraviti vročitev vsakemu naslovljenčevemu nameščencu, ki ga najde v dotičnem uradu, pisarni ali poslovnem prostoru.

Odklonitev sprejema.

§ 52.

Kadar oseba, ki se ji mora izročiti spis, odkloni sprejem, je postopati v smislu § 47.

Izprememba stanovanja.

§ 53.³⁰

(¹) Če stranka med postopanjem premeni svoje domovališče ali stanovanje, mora o tem obvestiti oblastvo. Prav to velja za strankinega zastopnika-pooblaščenca, kakor tudi za pooblaščenca za sprejemanje vročitev.

(²) Če tega ne store in če teh oseb ni moči najti, ker so premenile stanovanje, se opravljajo vse nadaljnje vročitve, ki se tičejo istega predmeta, na dosedanjem kraju vročitve po predpisih § 47., toda tako, da se nadomesti pismeno naznanilo, določeno po § 47., odst. (¹), z ustnim obvestilom najemodavcu, ki stanuje v isti hiši ali hišnemu čuvarju, ki stanuje v njej.

Neposredna predaja.

§ 54.³¹

(¹) Kadar je spis, ki naj se vroči, še v pisarni oblastva ali urada, po katerem ga je vročiti, ga sme naslovljenec neposredno prevzeti tam, če dokaže svojo istovetnost kakor je treba.

³⁰ cf. § 307. cpp.

³¹ cf. § 308. cpp.

(²) Tudi oblastvo samo sme zbog važnih razlogov pozvati naslovljenca, naj prevzame spis osebno pri njem.

Vročanje z javno objavo.

§ 55.³²

(¹) Če je ostalo bivališče osebe, ki ji je vročiti kakšen spis, vzlic poizvedbam neznano ali če gre sploh za osebe, ki oblastvu niso znane, niti jim ni postavljen zastopnik ali pooblaščenec, pa tudi ni posebne potrebe postaviti skrbnika v smislu § 25., se sme opraviti vročitev z javno objavo na oglasni deski oblastva, ki je odredilo vročitev.

(²) Če ne določi oblastvo daljšega roka ali če se oseba, ki naj se ji opravi vročitev, ne javi radi sprejema spisa, velja vročitev za opravljeno po poteku 30 dni od dne, ko je bila objava nabita. Na pravno veljavnost vročitve ne vpliva, če je bila objava še pred tem časom sneta z oglasne deske ali poškodovana.

(³) Oblastvo sme vrh tega to objavo oklicati v občini z javnim razglasom, kakor tudi na drug način, ki je v dotičnem kraju običajen, po potrebi tudi v službenih listih, eventualno tudi v drugih časopisih.

Vojaške in podobne osebe.

§ 56.³³

(¹) Osebi, ki je v aktivni službi vojske, mornarice, orožništva, finančne kontrole, obmejne straže in straže za vzdrževanje javne varnosti, se opravlja vročanje po neposredno nadrejenem starešini. Samostojnim poveljnikom (komandantom) se opravljajo vročitve neposredno.

(²) Če je sicer treba opraviti vročanje v vojaških objektih ali v objektih, ki jih je zasedla vojska, se opravlja vročitev neposredno po predhodnem obvestilu vojaškega zapovednika te zgradbe.

³² cf. § 309. cpp.

³³ cf. §§ 290., 426., tudi § 34., odst. 3. cpp.

Vročanje v inozemstvu.

§ 57.³⁴

Vročanje osebam v inozemstvu se opravlja po ministrstvu za zunanje posle.

5. Pomote pri vročanju.

§ 58.

Če se pripetijo pri vročanju pogrški, pa se ne dado zlahka odpraviti, velja, da je spis vročen tisti dan, o katerem je dognano, da je imel naslovljenec spis dejanski v rokah.

6. Vročilnice.

§ 59.³⁵

(1) Spis, s katerim potrjuje oseba, ki ji je bilo poverjeno vročanje, da je vročitev opravila, je vročilnica.

(2) Tisti, ki se mu je karkoli izročilo, mora podpisati vročilnico; ako se ne more podpisati, postavi nanjo svoj ročni znak, podpiše pa ga vročevalec vpričo polnoletne osebe, ki se tudi podpiše na vročilnici. Prav tako se tudi postopa, kadar naslovljenec noče podpisati vročilnice. Vsako vročilnico mora podpisati tudi vročevalec, ki mora napisati z besedami dan, mesec in kraj vročitve, če tega ni storil naslovljenec sam.

(3) Vročilnica se takoj vrne oblastvu, ki je odredilo vročitev.

§ 60.

(1) Brez vročilnice se smejo opravljati vročitve takrat, kadar se oblastvu ne zdi potrebno ugotavljati vročitve.

(2) Če se je vročilnica izgubila, se vročitev lahko dokaže na druge načine.

³⁴ cf. §§ 314., 315. cpp.

³⁵ cf. § 306. cpp.

V. POGLAVJE.

Roki.

§ 61.³⁶

(1) Ko se izračunava rok, določen po dnevih, ni vračunati v rok tistega dne, ki pade nanj trenutek ali dogodek, po katerem je treba računati začetek roka.

(2) Roki, določeni po tednih, mesecih ali letih, se končujejo s potekom onega dne v poslednjem tednu ali mesecu, ki se ujema po imenu ali številu z dnem, ko se je rok začel. Če tega dne ni v poslednjem mesecu, se konča rok, ko poteče zadnji dan tega meseca.

(3) Konec roka se sme označiti tudi z določenim koledarskim dnevom.

§ 62.³⁷

(1) Začetka in teka rokov ne ovirajo nedelje in prazniki. Če se pa konča rok na nedeljo ali praznik, se šteje za zadnji dan roka prvi prihodnji delavnik.

(2) Kateri dnevi naj veljajo po tem zakonu za praznike, predpiše z uredbo minister za notranje posle.

§ 63.³⁸

(1) Rokov, določenih z zakonom ali uredbo, oblastvo ne sme izpreminjati.

(2) Oblastvo sme izpreminjati roke, ki jih samo določa.

§ 64.³⁹

(1) Dan, ko se odda vloga za oblastvo priporočeno na pošto, velja za dan izročitve pri oblastvu samem.

(2) Od tega se izvzema primer, ko oblastvo zbog važnih vzrokov izrečno odredi, da je za rok odločilen dan, ko dospe vloga na kraj namembe. To sme oblastvo odrediti le takrat, kadar samo ustanavlja roke.

³⁶ cf. § 189. cpp.

³⁷ cf. § 190. cpp.

³⁸ cf. § 192. cpp.

³⁹ cf. § 193. cpp.

VI. POGlavJE.

Vzdrževanje reda. Kazen zaradi kršitve reda in zaradi objesti (nagajivosti).

§ 65.⁴⁰

(¹) Voditelj poslovanja vzdržuje red.

(²) Upravičen je opominjati na red osebe, ki z nedostojnim ponašanjem motijo razpravo, ter odrediti česar je treba, da se vzdržuje red.

§ 66.⁴¹

(¹) Kdor vzlic opominom moti red ali zagreši nedostojnost, tega je dopustno odstraniti. Osebo, ki se udeleži postopanja, je odstraniti šele tedaj, ko je bila poprej posvarjena, da bo odstranjena. Če je bila na ta način odstranjena stranka, ki nima pooblaščenega zastopnika ali če je bil odstranjen pooblaščenec, čigar pooblastilec ni navzočen, mora voditelj poslovanja, če treba, pozvati osebo, ki se odstranjuje, naj si postavi pooblaščenca; če ta oseba tega ne stori, ga postavi voditelj poslovanja sam. Pooblastilo takega pooblaščenca velja samo za ono poslovanje, od katerega je bila stranka odstranjena.

(²) Kdor zagreši med poslovanjem večjo nedostojnost ali huje krši red, se sme kaznovati, ne glede na pričujoče določbe [odstavka (¹)], zaradi kršitve reda z denarno kaznijo od 10—500 din v prid državni blagajni; v prid občinski blagajni pa takrat, kadar izreče kazen občinsko oblastvo.

(³) Če kaznovana oseba ne plača denarne kazni v določenem roku, se ji izpremeni kazen v zapor, kar je treba izreči z istim odlokom. Zapor ne sme trajati nad 10 dni. Ta kazen ne izključuje druge kazenske in disciplinske odgovornosti. Z isto kaznijo se smejo kaznovati tudi osebe, ki v svojih pismenih vlogah kršijo dolžno

⁴⁰ cf. § 261. cpp.

⁴¹ cf. §§ 262., 263., 268. cpp.

spoštovanje do javnega oblastva, njegovih organov ali sploh do oseb, ki se udeležujejo v kakršnikoli lastnosti dotične zadeve.

§ 67.

Na način, naveden v § 66., odst. (2), je postopati tudi zoper osebe, ki iz očitvidne objesti tudi po posvaritvi povzročijo poslovanje oblastva ali pa skušajo zavlačevati postopanje.

§ 68.

(1) Zoper kazni zaradi kršitve reda ali kazni zaradi objesti je dopustno vložiti ob splošnih zakonitih pogojih samostojno pritožbo. Pritožba zoper kazni zaradi kršitve reda nima odložne moči.

(2) Kazni zaradi kršitve reda ali zaradi objesti izreka pri poslovanju selskih občin občinski kapetan [§ 63., odst. (2) zakona o notranji upravi], kjer pa tega ni, sreski načelnik, v čigar območju je dotična selska občina.

(3) Če zagreši tako dejanje vojaška oseba, ki je v kazenskih stvareh pod vojaško sodno oblastjo, ni izreči kazni, marveč se zadeva odstopi vojaškemu oblastvu zaradi izrekanja kazni po §§ 66. in 67.

II. razdelek.

Postopanje do glavne odločbe prve stopnje.

I. POGlavJE.

Splošna načela.

1. Uvedba postopanja.

§ 69.⁴²

Upravno oblastvo uvede postopanje uradoma, kolikor ni potreben po bistvu stvari in po pravnih predpisih izrečen strankin predlog.

⁴² cf. § 321. cpp.

2. Splošna načela poizvedovalnega postopanja.

§ 70.

(¹) Poizvedovalno postopanje ugotavlja stanje stvari, ki je podstava za reševanje predmeta ter daje strankam priliko, da ostvariyo ali zaščitijo svoje pravice in pravne interese.

(²) Oblastvo sme opustiti izvedbo ločenega poizvedovalnega postopanja ter rešiti stvar neposredno na osnovi strankinih predlogov in predloženih njenih dokazil ali na osnovi dejstev, ki so mu znana:

1. če je stanje stvari že dovolj dognano in če ni treba posebej zasliševati strank zaradi zaščite njih pravic, odnosno pravnih interesov;

2. če gre za ukrepe, ki jih zaradi javnih pridov ni moči odlašati.

§ 71.

Oblastvo določa uradoma tek in obseg poizvedovalnega postopanja, držeč se določb tega razdelka; pri tem se mora stalno ozirati na njegov pglavitni namen [§ 70., odst. (¹)] ter skrbeti za to, da bodi vse postopanje kar najbolj smotrno, hitro, enostavno in poceni.

3. Predhodno (prejudicialno) vprašanje.

§ 72.⁴³

(¹) Če naleti oblastvo, ko ugotavlja celokupno stanje stvari, na vprašanje, ki je sestavni del tega stanja stvari in brez katerega ni moči reševati glavne stvari, pa je to vprašanje zase samostojna pravna celota ter bi spadalo, kot ločena glavna stvar, v pristojnost kakega drugega upravnega ali sodnega oblastva, ga sme, kolikor mu tega ne brani kak pravni predpis, predhodno (prejudicialno) vzeti v pretres kot sestavni del celokupnega stanja stvari ter na tej podstavi rešiti glavno stvar.

⁴³ cf. § 254. cpp.

(2) Oblastvo sme tudi prekiniti postopanje dotlej, da pristojno upravno ali sodno oblastvo pravnomočno reši predhodno vprašanje, ako je postopanje glede tega vprašanja kot ločene glavne stvari že v teku ali pa se od tedaj pokrene pri teh oblastvih. Oblastvo sme tudi prekiniti postopanje ter z odločbo naročiti eni stranki, naj pokrene v določenem roku po izvršnosti odločbe postopanje o tem zanj o prejudicialnem vprašanju pri onem upravnem ali sodnem oblastvu, ki je pristojno za rešitev tega vprašanja kot glavne stvari, in naj predloži oblastvu potrdilo, da se je stvar pokrenila. Zoper to odločbo gre stranki pravica do samostojne pritožbe. Po preteku roka mora oblastvo, kakor pač nanesejo prilike, ali prekiniti postopanje dotlej, da se dosodi o prejudicialnem vprašanju ali pa nadaljevati svoje postopanje, če mu ni bilo izročeno omenjeno potrdilo.

4. Ustna razprava.

§ 73.

(1) Oblastvo razpiše ustno razpravo bodisi uradoma, bodisi na predlog strank, kadar je to potrebno po določbah § 71.

(2) Ustna razprava se vrši ob navzočnosti znanih strank; priče in izvedenci morajo biti navzočni, dokler je njih navzočnost potrebna.

(3) Izprevidnosti oblastva je prepuščeno, ali smejo biti navzočne pri ustni razpravi tudi osebe, ki se ne udeležujejo postopanja.

(4) Če se izvaja na razpravi dokaz z ogledom, pa se mora izvršiti ta ogled na posebnem mestu, se vrši razprava praviloma na mestu ogleda, sicer pa na sedežu oblastva ali pa na mestu, ki je za posamezno stvar najpripravnejše.

§ 74.⁴⁴

(1) Ustno razpravo mora odrediti oblastvo tako, da lahko vse osebe, ki se je udeležujejo, o pravem času pri-

⁴⁴ cf. § 352. cpp.

spejo tja ter se pripravijo, kjer je to potrebno, za razpravo. V tem drugem primeru, ako ni potrebno hitrejše postopanje, se mora razprava razpisati tako, da ostane pozvani osebi od vročitve poziva do razprave najmanj rok 8 dni na razpolago.

(²) Pozivi na razpravo se vročajo onim osebam, ki so udeležene, v smislu določb § 48. osebno, s pripombo, da jih zadenejo, če bi ne prišle, posledice § 75.

(³) Poleg osebnega pozivljanja znanih strank sme oblastvo, kjer se mu zdi to potrebno ali primerno, javno razglasiti ustno razpravo na svoji oglasni deski in po krajevnem običaju v dotični občini, če treba, tudi v službenih listih, eventualno tudi po drugih časopisih.

(⁴) Če se zaradi ustne razprave razgrnejo javno na vpogled načrti ali drugi spisi, je treba obenem navesti v pozivu (razglasu) kraj in čas, kje in kdaj se morejo pred ustno razpravo vpogledati.

§ 75.

(¹) Če stranka, ki se ji je vročil poziv v smislu določb § 48., ne poda pripomb glede poslovanja, ki se izvaja na razpravi, najkasneje na razpravi sami, velja podmena, da soglaša s tem poslovanjem; njen poznejši ugovor se sme upoštevati samo, če temeljito in zadostno opraviči svojo zakasnitev. Prav tako je postopati tudi v primeru javnega razgласa [§ 74., odst. (³)] glede ugovornikov, ki niso dobili osebno poziva, kolikor ne bi verjetno izkazali, da niso mogli zvedeti za ta javni razglas.

(²) Če oseba, ki se je na njen predlog uvedlo postopanje, ne pride na ustno razpravo ter se da domnevati, da je predlog umaknjen, ustavi oblastvo postopanje. Če pa tega ni moči domnevati, ali če bi se morala razprava o predmetu nadaljevati uradoma zaradi javnih pridov, mora oblastvo, kakršne so pač okoliščine, ali izvesti razpravo brez te osebe ali pa jo preložiti.

(³) Če oseba, zoper katero se je postopanje uvedlo, ne pride na ustno razpravo, sme oblastvo, kakršne so

pač okolnosti, ali izvesti razpravo brez te osebe ali pa jo preložiti.

§ 76.

(1) Upravni organ, ki vodi razpravo, mora uradoma skrbeti za to, da se posamezni predmet kolikor treba korenito preišče, da se obenem strogo prepreči vsako nepotrebno zavlačevanje razprave in da se ne načenjajo vprašanja, ki niso bistvena. Pri tem si mora prizadevati, da se dokonča predmet po možnosti brez prekinitve z eno samo razpravo.

(2) Po otvoritvi razprave mora voditelj najprej ugotoviti, katere osebe so navzočne in v kateri lastnosti (stranka, priča, izvedenec in podobno), preizkusiti eventualne pooblastitve za zastopanje (pooblastila), dognati, katere osebe so o pravem času prejele poziv, a niso prišle, potem pa navzočnim osebam jasno in kratko razložiti razpravni predmet. Kadar gre za nadaljevanje ustne razprave, ki se je že vodila, mora voditelj v bistvenih in kratkih potezah ponoviti potek in postopek dotedanje razprave.

(3) Voditelj razprave določa red cele razprave, zlasti po katerem redu naj se zaslišujejo stranke, izvedejo dokazni in pretehta njih uspeh, oziroma predoči ali pretehta že prej izvedeni dokaz. On odloča o vseh predlogih in zavrača očitno nepotrebne predloge.

(4) Vsaka stranka ima pravico, da je pri razpravi navzočna in da se zasliši, kadar je pri razpravi navzočna, natančno o svoji stvari. Upravičena je, da podaja in obrazlaga predloge, ki se nanašajo na presojo njene stvari, ter da se izjavi o vseh bistvenih vprašanjih. Zlasti ima stranka pravico, da se izjavi o trditvah, pravni razlagi, predlogih in ponujenih dokazih druge stranke, o izvedenih dokazih in njih posledku, bodisi da so se izvedli na razpravi sami ali izven nje. Stranka sme zastavljati po voditelju razprave ali z njegovo dovolitvijo neposredno drugim strankam, pričam in izvedencem vprašanja, o katerih meni, da so potrebna zaradi pojasnila ali dopol-

nitve. Voditelj ne sme dopustiti vprašanja, ki ni v zvezi s predmetom razprave ali ne bi pripomoglo k razjasnitvi predmeta.

(⁵) Voditelj sme po potrebi razpravo prekiniti ali preložiti. Če jo preloži, mora po možnosti takoj sporočiti navzočnim osebam čas in kraj, kdaj in kje se bo nadaljevala. Glede oseb, katerih nenavzočnost ob času te priobčitve je opravičljiva, ki pa so za nadaljevanje razprave potrebne, mora poskrbeti, da se o tem nadaljevanju o pravem času obveste.

§ 77.

(¹) O vsaki ustni razpravi je sestaviti zapisnik po določbah §§ 36.—39.⁴⁵

(²) Razpravnemu zapisniku se priložé: pismene izjave in sporočila strank, zapisniki o izvedbi dokazov izven razprave in pred njo, poročila, izvedeniška mnenja in podobno. V razpravnem zapisniku samem je navesti natančen izkaz teh prilog. Udeleženci ustne razprave podajajo praviloma samo ustne izjave.

5. Poravnava.

§ 78.⁴⁶

(¹) Kadar nastopa v kakšni stvari dvoje ali več strank z nasprotnimi zahtevki, mora skrbeti oblastvo v vsakem stanju postopanja za to, da se stranke poravnajo popolnoma ali vsaj v posameznih spornih točkah; pri tem pa mora paziti, da se s to poravnavo ne oškodujejo javni ali privatni pridi, ki jih je treba ščititi uradoma.

(²) Če je postala s poravnavo nadaljnja voditev postopanja brezpredmetna in ni niti treba izdati glavne odločbe, se napravi o tej poravnavi poseben zapisnik ter se njega overjen prepis vroči strankam.

⁴⁵ cf. § 269. in sl. cpp.

⁴⁶ cf. §§ 282.—284. cpp.

II. POGLAVJE.

Dokazi.

1. Splošna načela o dokazu.

§ 79.

(¹) Dejstev, ki so oblastvu obče znana, ni treba dokazovati.⁴⁷

(²) Dejstev, o katerih zakon domneva, da obstoje, ni treba dokazovati. Dokaz o nasprotnem je dopusten, kolikor ga zakon ne izključuje.⁴⁸

(³) Skrbno oziraje se na posledek celotnega poizvedovalnega postopanja, mora oblastvo presojudati po svobodnem prepričanju, ali je jemati navedbo kakšnega dejstva za resnično ali ne.⁴⁹

(⁴) Strankam se mora dati prilika, da izvedo za posledek dokazovanja in da se o tem izjavijo.

(⁵) Stranke morajo svoje trditve po možnosti dokazati ter v ta namen oblastvu predložiti dokaze ali pa jih vsaj navesti.

§ 80.

Za dokazilo je uporabljati vse, kar pripomore do tega, da se dožene stanje stvari in kar je po posameznem primeru prikladno.

2. Verjetnost.

§ 81.⁵⁰

(¹) Kdor mora verjetno izkazati kakšno okolnost, se sme za to posluževati vseh pripravnih dokazil.

(²) Izvajanje dokazov, ki se vrši v nameri, da se izkaže verjetnost kakšne okolnosti, ni vezano na posebne predpise o dokaznem postopanju.

⁴⁷ cf. § 365. cpp.

⁴⁸ cf. §§ 366. cpp.

⁴⁹ cf. §§ 368. cpp.

⁵⁰ cf. § 370. cpp.

3. Dokaz z listinami.

§ 82.⁵¹

(¹) Listine, ki jih izda v državi v predpisani obliki in v mejah svojega službenega področja javno oblastvo ali ki jih izda v svojem poslovnem področju oseba, uživajoča po zakonu samem javno zaupanje (javne listine), dokazujejo vse to, kar v njih oblastvo ali oseba javnega zaupanja službeno odreja ali izjavlja ali posvedoča. Prav to velja tudi za listine, ki so se izdale zunaj naše države, a jih izdajajo v mejah svojega področja javni organi, ki so podrejeni oblastvu s sedežem v naši državi.

(²) Dopustno je dokazati, da je v listini neresnično ugotovljen dogodek ali da je v njej neresnično ugotovljeno dejstvo ali da je listina sama nepravilno sestavljena.

§ 83.⁵²

(¹) Enako dokazno moč imajo tudi druge listine, ki so pripoznane s posebnimi zakonskimi predpisi za javne listine.

(²) Listine, izdane zunaj kraljevine, ki veljajo v kraju, kjer so bile izdane, za javne listine, imajo ob pogoju vzajemnosti tudi v naši državi dokazno moč javnih listin, če so po predpisih overjene. Za dokaz pristnosti take listine zadostuje, kjer ni posebnega drugega predpisa, da jo overi ministrstvo za zunanje posle ali kakšen poslanik ali konzul kraljevine.

§ 84.⁵³

Zasebne listine dokazujejo, če jih je podpisal izdajatelj ali če je overjen na njih njegov ročni znak po pristojnem oblastvu, da je podal izdajatelj listine izjave, ki jih vsebujejo.

⁵¹ cf. § 388. cpp.

⁵² cf. § 389. cpp.

⁵³ cf. § 390. cpp.

§ 85.⁵⁴

(1) Splošne pogoje za dokazno moč trgovskih knjig kakor tudi dnevnikov in sklepnih listov trgovskih posrednikov (mešetarjev) je presoјati po veljavnih zakonih; koliko dokazne moči imajo te listine, pa je presoјati po § 79., odst. (3).

(2) Enako se presoја tudi dokazna moč trgovskih knjig, ki se vodijo v kakšni tuji državi, po predpisih, ki tam veljajo.

(3) Po § 79., odst. (3), mora oblastvo presoјati, koliko dokazne moči daje knjiga, ki se vodi o poslih kakšnega gospodarstva, obrta ali kakšnega drugega poslovnega podjetja, glede svoje vsebine in glede poslov in dejanj, na katerih slone vpisi.

§ 86.⁵⁵

Kadar je na listini kaj prečrtanega, izradiranega ali drugače izbrisanega, vrinjenega ali kadar so na listini drugi zunanji nedostatki, mora oblastvo po § 79., odst. (3), presoditi, ali in v koliki meri je zmanjšana ali uničena dokazna moč listine.

§ 87.⁵⁶

(1) Če ne gre za predmet, ki ga je mogoče pokreniti izključno na predlog zasebne stranke, sme naročiti oblastvo z odlokom tretji osebi, v katere rokah je listina, potrebna za dokazovanje, da mu to listino pokaže.

(2) Tretja oseba sme to odreči zbog istih razlogov, zbog katerih se sme odreči tudi pričanje (§ 90.), razen tega pa tudi zategadelj, ker ima listino pri sebi v imenu kakšne druge osebe, ki se ne udeležuje postopanja. Če brez razlogov neče pokazati listine, je postopati po § 92., odst. (2).

⁵⁴ cf. § 391. cpp.

⁵⁵ cf. § 392. cpp.

⁵⁶ cf. §§ 404., 405. cpp.

(³) Zoper odločbo oblastva, naj se predloži listina na vpogled, ima tretja oseba pravico do samostojne pritožbe.

§ 88.⁵⁷

Skrbno pretehtaje vse okolnosti, mora oblastvo presoditi, koliko dokaza dajejo spomeniki, mejni znaki in podobna znamenja.

4. Dokaz s pričami.

§ 89.⁵⁸

Za priče se ne smejo zaslišati:

1. osebe, ki niso sposobne priobčiti tega, kar so opazile, ali ki niso bile ob času, na katerega bi se nanašala njih izpovedba, sposobne opaziti dejstvo, ki ga je treba dokazati;

2. duhovniki o tem, kar jim je bilo zaupano pri spovedi ali sicer kot tajnost duhovske službe;

3. državni, banovinski in občinski uslužbenci, čeprav so že izstopili iz te službe, če bi s svojo izpovedbo prekršili uradno tajnost, dokler jih njih starešina ne razreši dolžnosti, da varujejo to tajnost.

§ 90.⁵⁹

Priča sme odreči pričevanje:

1. na vprašanje, na katero bi ji bil odgovor v sramoto ali pa bi povzročil kazenski pregon zoper pričo ali osebe, ki so s pričo v razmerju, označenem v § 15., točkah 1., 2. in 3.;

2. na vprašanje, ki bi odgovor nanje prinesel neposredno in veliko imovinsko škodo priči ali kateri izmed oseb pod točko 1.;

⁵⁷ cf. § 414. cpp.

⁵⁸ § 416. cpp.

⁵⁹ cf. § 417. cpp.

3. o dejstvih, o katerih priča ne bi mogla pričati, ne da bi prekršila svojo dolžnost molčečnosti, priznane z zakonom, kolikor ni veljavno razrešena te dolžnosti;

4. o tem, kar je bilo zaupano priči kot zastopniku-pooblaščenču;

5. na vprašanje, na katero priča ne bi mogla odgovoriti, ne da bi izdala kakšno umetniško ali poslovno tajnost.

§ 91.⁶⁰

O napravi ali vsebini pravnih poslov, pri katerih je bila priča navzoča kot pozvana priča; o porodih, ženitvah ali smrti svojcev, označenih v § 90., točki 1., se ne sme odreči pričevanje.

§ 92.⁶¹

(¹) Priča, ki sploh noče pričati ali noče pričati na posamezna vprašanja, mora za to navesti razloge bodisi na razpravi sami, ki je bila razpisana za njeno zaslišanje, ali pa pred razpravo. Če treba, mora izkazati verjetnost teh razlogov.

(²) Če se priča neopravičeno brani pričevanja, je postopati po § 162. Pravdni stroški, povzročeni z neopravičenim odrekanjem pričevanja, zadenejo pričo po § 34., odst. (²).

§ 93.⁶²

Zaslihanje priče se začne s tem, da se priča vpraša za ime, starost po letih, veroizpoved, opravilo in domovališče oziroma kraj bivanja. Če treba, jo je poprašati tudi za take okoliščine, ki se tičejo njene verodostojnosti v dotičnem predmetu, zlasti pa za njene odnošaje do strank. Pričo je treba poučiti, na katera vprašanja sme odreči pričevanje (§§ 90. in 91.). Nato je opozoriti na dolžnost, da govori resnico, na kazenskopravne posledice

⁶⁰ cf. § 418. cpp.

⁶¹ cf. §§ 419., 421. cpp.

⁶² cf. §§ 434., 435., 436. cpp. §§ 144.—148. kaz. zak.

lažne izpovedbe in, če ji je treba opraviti prisego, na njeno svetost in pomen.

§ 94.⁶³

(1) Priča se zapriseže samo, kjer to izrečno določa posamezni zakon ali uredba z močjo zakona, in sicer po zaslišanju. Ne smejo pa se zaprisegati priče, ki so bile obsojene zaradi krivega pričevanja ali krive prisega ali ki v času zaslišanja niso še šestnajst let stare, kakor tudi one osebe, ki zbog nedostatnega razuma ne pojmiyo dovolj vsebine in pomena prisega. Javnih organov, ki se zaslišujejo kot priče o svojih službenih opazovanjih in so že prej opravili svojo uslužbenko prisego, ni treba posebej zaprisegati, marveč jih je pred zaslišanjem samo opozoriti na opravljeno prisego. Neopravičeno odrekanje prisega ima iste posledice kakor neopravičeno odrekanje pričevanja.

(2) Kadar je predpisano, da se priča zapriseže, je opraviti prisego z nastopnimi besedami:

»Prisegam pred Bogom vsemogočnim in vsevednim, da sem o vsem, kar me je oblastvo vprašalo, povedal čisto in popolno resnico in nič drugega kot resnico. Tako mi Bog pomagaj!« Kolikor je po razmerah dopustno, se opravlja prisega tako, kakor se opravlja v pravnem postopanju.

(3) Če ne pripada priča nobeni veroizpovedi, poda namesto prisega slovesno obljubo, da je po svoji vesti povedala resnico.

(4) Neme priče, ki znajo brati in pisati, se zaprisežejo tako, da podpišejo besedilo prisega, gluhe priče pa preberejo besedilo prisega. Če gluhe in neme priče ne znajo ne brati ne pisati, se zaprisežejo po zapriseženem tolmaču, ki se zna sporazumeti s pričō.

(5) Prisega se opravlja pred voditeljem poslovanja in se ugotovi z zapisnikom.

⁶³ cf. § 432. cpp.

§ 95.⁶⁴

(1) Voditelj razprave določi, po kakšnem redu je zaslišati priče. Praviloma jih je treba zaslišati posamič, brez navzočnosti onih prič, ki naj se zaslišijo pozneje. Dokler se ne konča zaslišanje vseh pozvanih prič, ne sme oditi nobena priča brez dovolitve voditelja razprave. Priče, katerih izpovedbe se ne ujemajo druga z drugo, se smejo soočiti.

(2) Priče se praviloma zaslišujejo na ustni razpravi. Vendar jih sme oblastvo zaslišati izjemoma izven ustne razprave ali pa prevzeti od njih pismeno izjavo [§ 33., odst. (2)]. S tem se ne sme kršiti pravica zasliševanja strank [§ 76., odst. (4), in § 79., odst. (4)].

5. Dokaz z izvedenci.

§ 96.⁶⁵

(1) Če je treba za presojanje dejstva, važnega za odločbo ali za to, da se opravi ogled, strokovnega znanja, s katerim oblastvo ne razpolaga, se izvede dokaz z izvedenci.

(2) Oblastvo mora uporabljati za izvedence v prvi vrsti one strokovnjake, ki služijo pri njem. Če ne razpolaga s takimi strokovnjaki ali če je to v posebnem primeru izrečno potrebno, privzame za izvedence tudi druge osebe, in sicer predvsem one, ki so javno postavljene za to, da oddajo mnenje dotične vrste. Oblastvo določa, kakor je pač v posameznem primeru potrebno, enega ali več izvedencev. Kadar se izvedenec ne jemlje iz kroga uradnih oseb, je praviloma treba zaslišati stranke o njegovi postavitvi.

§ 97.⁶⁶

(1) Kdor je javno postavljen za oddajanje mnenj določne vrste ali kdor se javno bavi z znanostjo, umet-

⁶⁴ cf. § 435. cpp.

⁶⁵ cf. § 447. cpp.

⁶⁶ cf. § 449. cpp.

nostjo, spretnostjo ali obrtom, ki jih je treba poznati, da se more oddajati potrebno mnenje, ali kdor je javno nameščen ali pooblaščen, da se bavi z njimi, se mora odzvati, kadar ga oblastvo postavi za izvedenca.

(²) Izvedenec sme odreči oddajanje izvedeniškega mnenja zaradi istih razlogov, zaradi katerih sme tudi priča odreči pričevanje (§ 90.).

(³) Javni nameščenec se mora razen tega razrešiti te dolžnosti tudi takrat, kadar mu starešina zbog službenih ozirov prepove opravljati izvedeniški posel ali kadar je s posebno odločbo oproščen te dolžnosti.

(⁴) Če se postavljeni izvedenec neopravičeno brani oddati mnenje, je uporabiti določbe § 92., odst. (²).

§ 98.

Za izključitev in odklonitev od dolžnosti oddajati izvedeniško mnenje, je smiselno uporabljati določbe o izključitvi in odklonitvi upravnih organov.⁶⁷ Razen tega sme stranka zahtevati odklonitev izvedenca, ki ni uradna oseba, če verjetno izkaže okolnosti, ki izpodnašajo izvedenčevo strokovno znanje.

§ 99.⁶⁸

(¹) Vsak izvedenec, ki ni uradna oseba [§ 96., odst. (²)], mora opraviti prisego, predpisano za izvedence, preden se prične izvajanje dokazov. Če je izvedenec zaprisežen za stalno oddajanje mnenj dotične vrste, zadostuje, da se opozori na opravljeno prisego.

(²) Prisega se glasi: »Prisegam pred Bogom vsemogočnim in vsevednim, da bom oddal izvid in svoje mnenje po svoji najboljši vednosti in vesti ter po pravilih znanosti (umetnosti, obrta). Tako mi Bog pomagaj!«

(³) Način, kako se opravlja prisega za izvedence, je isti kakor za priče.

⁶⁷ cf. §§ 15. do 18. z. u. p.

⁶⁸ cf. § 451. cpp.

§ 100.

(¹) Dokaz z izvedenci se izvaja praviloma na ustni razpravi v navzočnosti strank. Vendar pa se sme izvedencu naročiti, da posluje kot izvedenec tudi izven ustne razprave. V tem primeru mora podati izvedenec, če se to zahteva, ustno pojasnilo o svojem pismenem mnenju.

(²) Kadar je postavljenih več izvedencev, smejo oddati svoje mnenje skupaj, če se njih mnenja ujemajo. Če so različnega mnenja, mora vsak izvedenec posebej razložiti svoje mnenje in razloge zanj.

6. Dokaz z ogledom.

§ 101.⁶⁹

(¹) Da se stvar razjasni, sme odrediti oblastvo ogled na predlog ali pa uradoma. Če treba, pozove na ogled enega ali več izvedencev.

(²) Ogled stvari, ki se da lahko donesti pred oblastvo, se vrši pri oblastvu samem, sicer pa na mestu, kjer je stvar.

§ 102.

(¹) Vsak lastnik ali posestnik stvari, prostorov ali zemljišč, ki jih je ogledati ali v katerih oziroma na katerih so stvari, določene za ogled, ali čez katere je treba iti, mora dopustiti, da se opravi ogled. Lastnik ali posestnik, ki bi se brez razloga branil izpolniti te dolžnosti, se sme primorati k tej dolžnosti s prisilnimi sredstvi.

(²) O povračilu škode, ki bi se s tem ravnanjem napravila lastniku ali posestniku, odločuje oblastvo, ki je odredilo ogled, s posebno odločbo, zoper katero je dopustna samostojna pritožba. Ta zahtevek je priglasiti pri tem oblastvu v enem mesecu.

§ 103.

Oblastvo mora uradoma paziti na to, da se ogled ne zlorabi, oziroma da se komu ne dela škoda glede njegove umetniške, poslovne ali poklicne tajnosti.

⁶⁹ cf. § 464. cpp.

7. Zavarovanje dokazov.

§ 104.⁷⁰

Če se je bati, da se bo kakšno dokazilo izgubilo ali otežkočila njega uporaba, sme stranka oziroma pravni interesent zahtevati, oblastvo pa, bodisi na ta predlog ali uradoma, v vsakem stanju postopanja, celo preden se je postopanje začelo, skleniti, da se izvrši zaradi zavarovanja dokazov ogled ali oddaja izvedeniškega mnenja ali da se zaslišijo priče. Zoper zavrnitev predloga se sme vložiti samostojna pritožba, ki pa ne ustavi teka postopanja.

8. Posredno izvajanje dokazov.

§ 105.

(¹) Oblastvo sme izvajati dokaze tudi po drugih upravnih oblastvih ali po posameznih, za to določenih službenih organih. Zlasti se smejo poveriti uradni izvedenci, da samostojno izvrše ogled, ki se vrši izven ustne razprave.

(²) Sodna oblastva se smejo zaprositi za izvajanje dokazov samo v primerih, kjer to posamezni predpisi izrečno določajo.

III. razdelek.

Odločba.

§ 106.⁷¹

(¹) Odločba je vsaka rešitev ali odredba, ki jo izda oblastvo v postopanju.

(²) Z glavno odločbo se odloča o glavnem pravdnem predmetu, s postransko odločbo pa o posameznih vprašanjih, ki se pojavljajo kot postranska v postopanju samem.

⁷⁰ cf. § 480. cpp.

⁷¹ cf. § 500. cpp.

§ 107.

(¹) Odločba mora obsegati označbo strank, razložitev predmeta postopanja, izrek (dispozitiv) in obrazložitev kakor tudi pouk o pravnem sredstvu (IV. razdelek in § 111.), kolikor ne izda odločbe centralno upravno oblastvo, kadar zoper njega odločbo ni dopustno pravno sredstvo.

(²) Odločba v pismenem odpravku mora obsegati tudi označbo oblasti, ki jo je izdalo, datum in podpis upravičenega organa. Odpravek se sme izvršiti tudi s prepisom, overjenim po pisarni.

§ 108.

(¹) Izrek rešuje predmet postopanja, vse predloge strank, ki se nanašajo na glavno vprašanje in vprašanje stroškov postopanja — jasno, izčrpno in kratko — s pozivom na pravne predpise.

(²) Z glavno odločbo se mora predmet postopanja praviloma rešiti v celoti. Kjer pa se da razdeliti tak predmet na več točk, se sme izdati, če je to primerno, o vsaki točki posebna glavna odločba.

(³) Izrek o stroških obsega načelno rešitev, kdo mora trpeti stroške postopanja in v kateri višini. Če oblastvo zbog kakšnih razlogov ne odloči o tem v glavni odločbi sami, mora izrecno izjaviti, da bo izdalo o tem vprašanju poznejšo odločbo.

(⁴) Če se naloži z odločbo kakšna storitev, se določi obenem rok, v katerem jo je izvršiti. Če se rok ne določi, velja, da znaša ta rok 15 dni.

§ 109.

(¹) V obrazložitvi je navesti stanje stvari, pravno presojanje, po potrebi pa tudi okoliščine, ki so bile odločilne za ocenjanje dokazov.

(²) Posebne obrazložitve ni treba, kadar se strankinemu predlogu popolnoma ugotovi ter ni nobenega ugovora kakšne druge stranke.

§ 110.*

(1) Pouk obvešča stranko, ali je zoper odločbo dopustno pravno sredstvo, v katerem roku, pri katerem oblastvu ga je priglasiti in pri katerem vložiti, ali pisмено ali ustno in s kolikšno takso.

(2) Če nima odločba nikakega pouka, ali če je bil pouk izdan nezadostno ali napačno, sme postopati stranka, ne da bi izgubila svojo pravico, ali po pouku ali po veljavnih predpisih.

(3) Razen tega sme zahtevati stranka, če nima odločba nikakega pouka ali če ima le nezadosten pouk, v roku 5 dni, da se odločba dopolni s poukom; tedaj se računi rok za pravno sredstvo (oziroma za tožbo na upravno sodišče) od dne prejema dopolnjene odločbe.

(4) Če se je stranka v odločbi napačno napotila na pravno sredstvo, čeprav je nedopustno, pa ga po tem pouku vloži, začne teči rok za tožbo na upravno sodišče z dnem prejema odločbe, s katero se pravno sredstvo zavrne, kolikor ne bi že stranka sama vložila pred tem časom tožbo na upravno sodišče.

§ 111.

(1) Kadar se izda odločba v smislu § 70., odst. (2), točka 2., gre stranki pravica do ugovora v petnajstih dneh po vročitvi odločbe pri onem oblastvu, ki je izdalo odločbo samo. Tudi za tako odločbo veljajo prednje do-

* K § 110., odst. (1), je bil v »Službenih novinah« z dne 16. februarja 1931, št. 35/X/54 (»Službeni list« št. 221/36 iz l. 1931.) objavljen kot navodilo (II.) naslednji obrazec:

Obrazec k odst. (1) § 110. zak. o obč. upr. post., po katerem je vnesti v besedilo odločbe pouk o pritožbi:

Zoper to odločbo ima nezadovoljna stranka pravico pritožbe na v dneh; pritožba se vlaga pri tem uradu pisмено ali ustno med uradnimi urami [odst. (1) § 29. zak. o obč. upr. post.] s takso dinarjev.

ločbe o odločbi. Sicer pa je uporabljati glede tega ugovora smiselno §§ 116. do 119.

(²) Oblastvo mora uvesti v 15 dneh, ko je prispel k njemu ta ugovor, poizvedovalno postopanje. Če tega ne stori, izgubi napadena odločba pravno moč, o čemer mora izdati oblastvo na strankino zahtevo potrdilo.

§ 112.

(¹) Glavna odločba se izda strankam pismeno. Oblastvo sme na koncu ustne razprave tudi ustno proglasiti glavno odločbo, vendar pa jo mora strankam vročiti tudi pismeno.

(²) Postranska odločba se priobči stranki ustno, kar se ugotovi v zapisniku ali pa se izda po izprevidnosti oblastva stranki pismeno, kakorkoli in kadarkoli zahteva stranka ob priobčitvi pismeno odločbo, če ji gre pravica do samostojne pritožbe.

(³) Ako se postopanje ustavi, je izdati stranki pismeno odločbo, če se zdi to oblastvu potrebno ali če stranka to izrečno zahteva.

§ 113.⁷²

Oblastvo, ki je izdalo odločbo, sme uradoma ali na strankin predlog vsak čas popraviti pogreške v pisanju ali računanju in druge očitne netočnosti v odločbi ali v njenih odpravkih.

IV. razdelek.

Pritožba.

§ 114.⁷³

Zoper odločbo prve stopnje ima stranka pravico pritožbe samo na eno neposredno višje oblastvo. To velja

⁷² cf. § 518. cpp.

⁷³ cf. čl. 76. z. n. u., § 555. cpp. (Gl. tudi prip. pri § 133. z. u. p.)

tudi, kadar izdaja ban v prvi stopnji odločbe v banskih poslih kakor tudi v banovinskih poslih.

§ 115.

Pritožba je dopustna zoper glavno odločbo. Postranska odločba se izpodbija praviloma s pritožbo zoper glavno odločbo, s samostojno pritožbo pa le, če je bila ta odločba izdana pozneje ko glavna odločba ali če to zakon izrečno zahteva.

§ 116.

Za pritožbo je uporabljati določbe tega zakona o vlogah (§§ 27. do 31.). Ni treba, da bi bila pritožba posebej obrazložena; zadostuje, da se navede, v čem je stranka nezadovoljna z izdano odločbo.

§ 117.⁷⁴

(¹) Pritožba se vlaga v roku 15 dni.

(²) Rok se začne z dnem [§ 61., odst. (¹)], ko je bila vročena stranki odločba, oziroma pri odločbi, ki se priobči stranki samo ustno [§ 112., odst. (²)], z dnem, ko se je priobčitev izvršila.

§ 118.⁷⁵

Pritožba se izroči onemu oblastvu, ki je izdalo odločbo v prvi stopnji.

§ 119.⁷⁶

(¹) Pritožba, priglašena po predpisih, zavre izvršitev odločbe.

(²) Izjemoma sme oblastvo, brez ozira na pritožbo, izvršiti odločbo, če je to neizogibno potrebno v javnem interesu ali če bi prizadelo zavlačevanje izvršbe kakšni stranki škodo, ki bi se ne dala popraviti. V poslednjem primeru sme zahtevati oblastvo primerno varnost od

⁷⁴ cf. § 558. cpp.

⁷⁵ cf. § 559. cpp.

⁷⁶ cf. § 560. cpp.

stranke, kateri v prid se izvaja izvršba, in na to navezati izvršitev.

(³) O tem, da se izvrši odločba ne glede na pritožbo, je odločiti v glavni odločbi; posebej pa je treba odločiti tedaj, ko se ugotovi potreba izvršbe šele po izdaji odločbe.

§ 120.

(¹) Prepozno vloženo ali sploh nedopustno pritožbo zavrne oblastvo, ki mu je bila pritožba izročena (§ 118.). Zoper zavrnitev je dopustna posebna pritožba; če spozna višje oblastvo to pritožbo za umestno, izda o tem odločbo obenem z odločbo v glavnem predmetu.⁷⁷

(²) Če spozna oblastvo, ki je izdalo izpodbijano odločbo, pritožbo za umestno, sme samo izpremeniti svojo odločbo, kolikor se ta tiče samo pritožilca.

(³) Če je oblastvo izdalo odločbo v smislu § 70., odstavka (²), točke 1. ali izvedlo razpravo v odsotnosti kakšne stranke, pa se pozneje pokaže, da je bila stranka odsotna brez svoje krivde, in če navaja pritožilec v obeh primerih taka nova dejstva in dokaze, ki bi utegnili povzročiti drugačno odločbo, mora oblastvo to posebej preiskati ter po uspehu poizvedb ali ostati pri svoji prejšnji odločbi ali pa jo nadomestiti z novo. V prvem primeru ne izda nove odločbe, ampak pošlje ves spis o tem predmetu s pritožbo vred višjemu oblastvu; v drugem primeru kakor tudi v primeru prednjega odstavka (²) pa velja, kakor bi se bila izdala nova odločba.

(⁴) Sicer pa razsoja o pritožbi samo ono višje oblastvo, na katero je naslovljena. Oblastvo, pri katerem je pritožba vložena, jo mora poslati čimprej z vsemi spisi pristojnemu oblastvu.

§ 121.⁷⁸

Če navaja pritožilec v pritožbi nova dejstva in dokaze, mora oblastvo, kateremu se izroči pritožba, o tem

⁷⁷ cf. §§ 564. do 570. cpp.

⁷⁸ cf. §§ 575., 582., 583. cpp.

takoj obvestiti — kolikor ne bi bilo to naknadno nava-
janje sploh izključeno — pritožilčeve nasprotnike, jim
določiti potreben rok, da se izjavijo o tem, ter jih opo-
zoriti, da se zakasnele izjave ne bodo upoštevale.

§ 122.⁷⁹

(1) Višje oblastvo mora zavriniti prepozno vloženo
ali nedopustno pritožbo, če je ni odbilo nižje oblastvo.

(2) Če je treba dopolniti poizvedovalno postopanje,
izvede to oblastvo, na katero je pritožba naslovljena, po
oblastvu prve stopnje, pa tudi samo, če se mu zdi to
primerno.

(3) Če je stanje stvari, po katerem bi bilo rešiti pri-
tožbo, tako nezadostno dognano, da je potrebna nova raz-
prava, mora oblastvo, kateremu je bila pritožba prigla-
šena, napadeno odločbo razveljaviti ter predmet vrniti
nižjemu oblastvu z nalogom, da predmet iznova obrav-
nava in izda novo odločbo.

(4) V obeh prednjih primerih [odstavka (2) in (3)]
so pripombe višjega oblastva obvezne za nižje oblastvo.

(5) V ostalih primerih razsodi višje oblastvo o pred-
metu samem (meritorno) ter izpodbijano odločbo ali
odobri ali pa jo v vsakem pogledu izpremeni ali dopolni,
pa najsi tudi na škodo pritožilca, če gre za javne pride.

(6) Višje oblastvo pošilja svojo odločbo oblastvu prve
stopnje.

§ 123.

Določbe III. razdelka tega zakona je smiselno upo-
rabljati tudi na odločbe višjega oblastva. Vse navedbe
v pritožbi se morajo oceniti in obrazložiti v odločbi viš-
jega oblastva, kolikor niso pravilno ocenjene in obraz-
ložene v odločbi oblastva prve stopnje; sicer pa zado-
stuje, da se višje oblastvo samo sklicuje na te razloge.

⁷⁹ cf. §§ 588. do 594. cpp.

V. razdelek.

Razveljavljenje in izprememba odločbe izven pritožbe.

I. POGlavJE.

Postavitev v prejšnji stan.

§ 124.⁸⁰

Ako trpi stranka škodljive pravne posledice, ker je zamudila kakšno pravdno dejanje, je dovoliti na njen predlog postavitev v prejšnji stan:

1. če stranka verjetno izkaže, da je bila po kakšnem nenadejanem ali neizogibnem dogodku zadržana pravočasno priti na razpravo ali opraviti pravdno dejanje, ali

2. če zamudi stranka rok za pravno sredstvo zavoljo tega, ker je bil izdan v odločbi napačen pouk, da zoper njo ni dopustno pravno sredstvo.

§ 125.⁸¹

(¹) Predlog za primer § 124., točke 1., se mora podati v 15 dneh od dne, ko je prenehala zapreka, ki je povzročila zamudo, najkasneje pa v 3 mesecih od dneva zamude, v primeru točke 2. istega paragrafa pa najkasneje v 3 mesecih od dneva, ko se je opustilo pravno sredstvo, oziroma v roku 15 dni po prejemu pravno-močne rzsodbe upravnega sodišča o zavrnitvi tožbe, ki je bila pravočasno vložena ob priliki napačnega pouka o pravnem sredstvu.

(²) Predlog se poda pri pristojnem prvostopnem oblastvu, o njem pa odločuje oblastvo, pri katerem je bilo treba opraviti zamujeno pravdno dejanje, ali ki je odredilo zamujeno razpravo ali izdalo nepravilni pouk.

(³) Če je bil zamujen kakšen rok, mora predlagatelj izvršiti s predlogom vred dotično pravdno dejanje.

⁸⁰ cf. § 210. cpp. § 54. i. z.

⁸¹ cf. § 212. cpp.

(⁴) Če se zamudi rok za vlaganje predloga o postavitvi v prejšnji stan, se ne more zaradi tako zamujenega roka zahtevati tudi še postavitve v prejšnji stan.

§ 126.⁸²

(1) S predlogom se ne zaustavi tek postopanja. Vendar pa sme oblastvo na predlog začasno prekiniti postopanje, če se pokaže zaenkrat to za potrebno, da se zavaruje popoln uspeh postavitve v prejšnji stan, ki se bo verjetno dovolila.

(2) Če zahteva stranka postavitve v prejšnji stan zaradi zamujene ustne razprave ter priglasiti tudi pritožbo zoper glavno odločbo, je odločiti o tej pritožbi, ako se ne ugotovi predlogu za postavitve v prejšnji stan.

§ 127.

(1) Z dovolitvijo postavitve v prejšnji stan se vrne postopanje v stanje, v katerem je bilo pred zamudo.

(2) Zoper odločbo, izdano na predlog za postavitve v prejšnji stan, se sme priglasiti pritožba samo, če izda to odločbo oblastvo prve stopnje ter predlogu ne ugotovi.

II. POGlavJE.

Obnova postopanja.

§ 128.⁸³

(1) Postopanje, dokončano z odločbo upravnega oblastva, zoper katero ni pravnega sredstva (IV. razdelek in § 111.), se mora obnoviti na strankin predlog:

1. če je listina, na katero se odločba opira, lažna;
2. če sta podala priča ali izvedenec lažno izpovedbo, odločba pa se opira na to izpovedbo, ali če je bila sploh odločba izposlovana z dejanjem, kaznivim po kazenskem zakonu;

⁸² cf. § 216. cpp.

⁸³ cf. § 624. cpp.

3. če zve stranka za nova dejstva ali najde ali pridobi možnost, da uporabi dokazila, ki bi verjetno utegnili povzročiti drugačno odločbo v glavnem predmetu, ki pa jih stranka brez svoje krivde ni mogla navesti prej;

4. če je rešilo oblastvo kot predhodno kakšno vprašanje iz pristojnosti drugega upravnega ali sodnega oblastva [§ 72., odst. (1)], pristojno upravno ali sodno oblastvo pa reši pozneje isto vprašanje v bistvenih točkah drugače.

(2) Kadar gre za javni prid, sme tudi oblastvo samo zbog istih razlogov uradoma obnoviti postopanje.

§ 129.⁸⁴

(1) Stranka mora zahtevati obnovo v roku 15 dni od dne, ko je zvedela za razlog obnove; če pa je zvedela zanj, preden je bilo končano postopanje, toda potem, ko je potekel rok za pritožbo, od dne, ko je bilo postopanje dokončano. Vse to pa najkasneje v 5 letih po dokončanem postopanju upravnega oblastva.

(2) Oblastvo sme obnoviti postopanje uradoma v 5 letih po izdani odločbi.

(3) Na strankino zahtevo ali uradoma se sme obnoviti postopanje tudi po 5 letih zbog razlogov § 128., odst. (1), točk 1. in 2.

§ 130.⁸⁵

(1) Predlog za obnovo se poda pri oblastvu, ki je izdalo odločbo na prvi stopnji. Stranka mora v svojem predlogu za verjetne izkazati okoliščine, na katere opira predlog, kakor tudi okoliščine, da je bil predlog podan v zakonitem roku.

(2) O predlogu odloča oblastvo, ki je izdalo odločbo na zadnji stopnji.

⁸⁴ cf. § 628. cpp.

⁸⁵ cf. § 626. cpp.

§ 131.

(¹) V odločbi o obnovi postopanja je treba izreči, v kakšnem obsegu in pred katerim oblastvom naj se obnovi postopanje.

(²) Prejšnjih poizvedb in dokaznega izvajanja, na katere ne vplivajo razlogi obnove, ni ponavljati.

§ 132.

(¹) Zoper odločbo o obnovi postopka se more prijaviti pritožba samó, če izda to odločbo oblastvo prve stopnje.

(²) Odločba, s katero se odobri obnova postopanja, zavre izvršitev izdane odločbe.

III. POGlavJE.

Posebni primeri razveljavljanja in izpreminjanja odločbe.

§ 133.

Oblastvo, ki je izdalo pravnomočno odločbo, jo sme s pristankom oseb, ki so pridobile s to odločbo pravico, ob splošnih zakonskih pogojih razveljaviti ali izpremeniti.*

§ 134.

(¹) Najvišje oblastvo, ki je pristojno odločati v dotičnem predmetu (instanca), je upravičeno, da zaradi zaščite javnih pridov v potrebnem obsegu razveljavi ali izpremeni pravnomočno odločbo, kolikor je to neizogibno potrebno, da se odvrne silna nevarnost za življenje in zdravje ljudi, za državno varnost, za javni mir in red, za javno varnost in moralo ali za narodno gospodarstvo.

* O razumevanju §§ 133. i. nasl. z. u. p. je izdal državni svet v svoji občni seji dne 24. in 25. aprila 1934 pod številko 11.536/34 (»Služb. nov.« z dne 5. VII. 1934, št. 152/XL/387 — »Služb. list« št. 459/57 iz l. 1934., pod III.) tole odločbo:

1. *Upravnemu oblastvu po zakonu o občem upravnem postopku ni prepovedano, da ne bi svoje pravnomočne odločbe popravilo.* 2. *Takšnemu popravku se prizna lahko učinek od dne izdaje odločbe, ki se popravlja, če je z njo kršena kakšna subjektivna pravica posameznika.*

(2) Kadar se izda taka odločba, je treba kar najbolj obvarovati pridobljene pravice. O povračilu škode zbog uničenja pridobljene pravice razsojajo po svobodnem prepričanju upravna sodišča na prvi stopnji, državni svet pa na drugi stopnji. Pravica do povračila škode zastara čez leto dni po prejemu končne odločbe upravnega oblastva ali pa upravnega sodišča ali državnega sveta, če je stranka vložila tožbo.

§ 135.⁸⁶

(1) Izvrševaje pravico nadzora, proglasi nadzorno oblastvo za nično odločbo, zoper katero ni pravnega sredstva:

1. če jo je izdalo oblastvo, ki za dotični predmet ni stvarno pristojno, ali jo je izdal organ, ki v nobenem primeru ni mogel biti upravičen izdati tak akt;

2. če utegne povzročiti s svojo izvršbo zločin ali pregrešek;

3. če vsebuje pogrešek, ki povzroča ničnost po kakšni izrečni zakoniti določbi.*

⁸⁶ cf. § 623. cpp.

* K t. 3. odst. (1) § 135. z. u. p. je izdal državni svet v svoji občni seji dne 30. IX. 1932 pod števil. 30.253/32 (»Služb. nov.« z dne 8. XI. 1932, št. 260/XCLX/698 — »Služb. list« št. 760/96 iz l. 1932., pod I.) tole odločbo:

Točko 3. § 135. zakona o občem upravnem postopku je uporabiti, če se dá komu pravica ali pooblastitev v domnevi, da so izpolnjeni vsi pogoji, ki se izrečno zahtevajo za pridobitev te pravice ali pooblastitve, pa se naknadno ugotovi, da teh po zakonu določenih pogojev ni. Ta nedostatek izrečno predpisanih pogojev je treba smatrati za pogrešek, ki povzroča ničnost po tej zakonski določbi.

K isti t. 3. odst. (1) § 135. z. u. p. je izdal državni svet v svoji občni seji dne 27. in 28. XI. 1935 pod števil. 32.633/35 (»Služb. nov.« z dne 14. II. 1936, št. 35/VI/71 — »Služb. list« št. 99/15 iz l. 1936., pod III.) tole odločbo:

Odločbe upravnega oblastva, izdane v izvrševanju razsodb državnega sveta, se ne morejo izrekati za nične po točki 3. § 135. zakona o občem upravnem postopku; prav tako ne morejo biti razlogi, določeni za obnovo postopka, kakor tudi nepravilno tolmačenje zakonskih norm podstava za uporabo točke 3. § 135. tega zakona.

(2) Posamezna ministrstva smejo ob pričujočih pogojih proglasiti za nične tudi lastne pravnomočne odločbe.

(3) Odločba, izdana po tem paragrafu kakor tudi po §§ 133. in 134., velja glede pravnih sredstev za nov predmet.

VI. razdelek.

I. POGlavJE.

I z v r š b a.

Splošne določbe.

§ 136.

(1) Izvršna je ona odločba, zoper katero ni več pravnega sredstva (IV. razdelek in § 111.) ali je le-tó brez odložne moči.

(2) Odločbo proglasi za izvršno ono oblastvo, ki jo je izdalo v prvi stopnji.

(3) Če je izvršitev odločbe v javnem interesu, jo je izvesti uradoma, uvede pa jo ono oblastvo, ki je izdalo odločbo v prvi stopnji, — sicer pa na strankin predlog.

(4) Tudi na osnovi poravnave po § 78. se sme izvesti izvršba, kolikor se nanašajo poravnave na predmete, o katerih so pristojna odločati ona oblastva, pred katerimi so se poravnave sklenile.

(5) Da se uvede prisilna izvršba, je treba, da je v primeru § 108., odstavek 4. že potekel rok za prostovoljno izpolnitev storitve.

§ 137.

(1) Administrativno izvršbo po tem zakonu opravlja prvostopno občeupravno oblastvo. Kolikor ni določeno v posameznih predpisih kaj drugega, mora opravljati to oblastvo tudi izvršitev odločb drugih oblastev in javnopravnih oseb, ki se izvršujejo administrativno, če jim samim ne gre pravica za to izvršbo. Omenjena oblastva in javnopravne osebe se obračajo zaradi tega s poseb-

nimi vlogami na izvršilno oblastvo. Glede pristojnosti izvršilnega oblastva je smiselno uporabljati določbe tega zakona o pristojnosti.⁸⁷

(²) Državna krajevna policijska oblastva in občine izvršujejo odločbe svojega področja same.

§ 138.

Kadar se opravljajo administrativne izvršbe, je uporabljati po možnosti ono sredstvo, ki je za zavezanca najmilejše, ki pa vendarle privede do končnega uspeha.

§ 139.⁸⁸

Ob nedeljah, ob državnih praznikih, ob verskih praznikih zavezanca kakor tudi ponoči se smejo opravljati izvršilna dejanja samo, če je izvršbo nevarno odlašati, in sicer po pismenem nalogu oblastva.

§ 140.

(¹) V postopanju po tem (VI.) razdelku se sme vložiti pritožba samo:

1. če je izvršba nedopustna;
2. če se odločba o izvršbi ne krije z odločbo, ki jo je izvršiti;
3. če naročena ali uporabljiva prisilna sredstva niso osnovana v zakonu ali če so v nasprotju z določbami § 138.;

4. v primerih, navedenih v § 148., razen primera, ko se tretja oseba napoti na tožbo pri sodišču;

5. če se v primeru § 156., odst. (³), odloča o višini razlike zaradi manj dosežene cene;

6. zoper odmero izvršilnih stroškov po § 161.

(²) Pritožba zoper odločbe izvršilnega oblastva se naslavlja na neposredno višje oblastvo (§ 114.) ter nima odložne moči, razen v primerih, navedenih pod točkama 4. in 5.

⁸⁷ cf. §§ 3. do 9. z. u. p. in čl. 77. z. n. u.

⁸⁸ cf. § 29. i. z.

§ 141.

(¹) Izvršbo je ustaviti in hkratu razveljaviti vsa že opravljena dejanja, če je postala izvršba brezpredmetna, zlasti če je dokazano, da se je obvezna dolžnost izpolnila ali da je upravičena stranka odstopila od dovoljene izvršbe, nadalje če je dognano, da izvršba sploh ni bila dopustna ali da se je uvedla zoper nezavezano osebo.

(²) Izvršbo je odložiti, če se dokaže, da je bil glede obvezne dolžnosti dovoljen odlog. Oblastvo ali javno-pravna oseba, ki je uvedla izvršbo uradoma, odobri odložitev izvršbe.

II. POGlavJE.

Izvršba denarnih terjatev.

1. Administrativna izvršba.

a) Splošne določbe.

§ 142.

(¹) Administrativna izvršba se opravlja z rubežnim popisom (rubežem) in s prodajo telesnih premičnih stvari zavezančevih.⁸⁹

(²) Pojem premičnih telesnih stvari se presoja po državljskem pravu.⁹⁰

§ 143.

Stvari, izvzete iz sodne izvršbe, so izvzete tudi iz administrativne izvršbe.⁹¹

⁸⁹ cf. § 208. i. z.

⁹⁰ cf. § 293. o. d. z.

⁹¹ cf. §§ 209. do 211. i. z.

§ 209. ... ne smejo biti predmet izvršbe:

1. obleka, posteljina, perilo, pohištvo, posebne peči in štedilniki, kolikor je vse to neizogibno potrebno zavezancu, članom njegove rodbine in služabništvu, živečim z njim v skupnem hišnem gospodarstvu;

2. živež in kurivo, ki sta za štiri tedne potrebna zavezancu, članom njegove rodbine in služabništvu, živečim z njim v skupnem hišnem gospodarstvu;

3. če je zavezancu kmetijstvo glavni vir za vzdrževanje samega sebe in njegove rodbine [kmet]: en plug, ena brana, en voz, ena motika, ena sekira, ena rovnicca, ena kosa, dva vola ali bivola ali dva vprežna konja ali dva osla, ena krava ali bivolica s teletom ali bivolčetom do enega leta, deset ovac ali pet svinj ali pet koz in toliko živeža ali krme

b) Rubež.

§ 144.

Rubež odredi izvršilno oblastvo s posebno pismeno odločbo, ki jo sme vročiti zavezancu tudi izvršilni organ sam ob začetku rubeža.

in štelje, kolikor je tega treba zanj, za njegovo rodbino in za živali, izvzete od izvršbe, do novega pridelka ali krme; to velja tudi za one kmete, ki nimajo lastne zemlje za obdelovanje, ampak obdelujejo tujo zemljo;

4. če zavezanec ni kmet: po njegovem izboru ena molzna krava ali bivolica ali tri ovce ali tri koze, če so te živali potrebne za prehrano zavezancu in članom njegove rodbine, živečim z njim v skupnem hišnem gospodarstvu, kakor tudi krma, ki je do nove krme potrebna za vzdrževanje teh živali, in stelja, ki je potrebna za isti čas;

5. podpora v gotovini, živežu, obleki ali drugih stvarih, ki se dajo zavezancu, da se mu omili beda;

6. če je zavezanec javen uslužbenec, duhovnik, učitelj, advokat, zdravnik ali oseba, ki opravlja znanstven ali umetniški poklic, vsi predmeti, ki so taki osebi potrebni za opravljanje javne službe, zvanja ali znanstvenega ali umetniškega poklica, kakor tudi spodobna obleka, pri vojaških osebah ali orožnikih pa predmeti, ki so jim potrebni za opravljanje te službe;

7. priprave, posode in blagovne zaloge, ki so neizogibno potrebne za poslovanje lekarn; s tem se ne izključuje, da se postavi lekarna sama z vsemi svojimi pripravami, posodami in blagovnimi zalogami pod prisilno upravo;

8. orodje in drugi predmeti, ki so zavezancu neizogibno potrebni za opravljanje njegovega rokodelstva, malega obrta ali kakšnega pridobivanja v obliki ročnega dela, brez katerih ne bi mogel pridobivati za najnujnejše vzdrževanje samega sebe in rodbine, živeče z njim v skupnem hišnem gospodarstvu; semkaj spadajo tudi ribiške ladje z opremo kakor tudi orodje, potrebno za ribji lov; pri babicah pa predmeti, potrebni za osebno opravljanje tega zvanja;

9. pri osebah, katerih denarni prejemki so po zakonu celoma ali deloma izvzeti od izvršbe, oni delni znesek gotovine, najdene pri njih, ki ustreza dohodku za čas od rubeža do prvega plačilnega roka teh prejemkov;

10. seme, potrebno za obdelovanje zavezančevega zemljišča, po njegovi velikosti in vrsti kulture;

11. umetni udje [proteze], naočniki in drugi pripomočki, potrebni zaradi telesnih hib, kolikor jih je treba za osebno rabo zavezancu in članom njegove rodbine;

12. predmeti, ki služijo za opravljanje službe božje in za opravljanje verskih obredov pripoznanih ver, kakor tudi relikvije, nadalje stvari, ki so potrebne v prostorih, določenih za opravljanje verskih obredov;

13. zavezančev poročni prstan, dolžnikova osebna pisma in njega osebni spisi kakor tudi rodbinske slike, razen okvirov;

14. predmeti, neposredno namenjeni za pogreb zavezančev in članov njegove rodbine;

15. redi in drugi znaki odlikovanja.

§ 210. (1) Od izvršbe so izvzeti predmeti, ki služijo neposredno za opravljanje poštne, telegrafske ali telefonske službe.

(2) Na pošiljke, oddane na pošto, in na denar, ki se pošlje po pošti ali telegrafski, ni dopustno posezati z izvršbo, preden se predado onemu, ki je upravičen za sprejem.

§ 211. Na pritliklo zemljišč in rudnikov, na opremo ladij, splavov, brodov in zrakoplovov ni dopustno, ločeno od glavne stvari, posezati z izvršbo. Predmeti, omenjeni v § 209., št. 3., so izvzeti od izvršbe, tudi če sestavljajo del pritlikline zemljišča, na katero se opravlja izvršba.

§ 145.⁹²

(1) Rubež se opravi na ta način, da izvršilni organ na kratko zabeleži in posamič popiše v zapisniku vse tiste stvari, na katere se nanaša rubež (rubežni zapisnik). Te stvari se zarubijo do one vrednosti, s katero je moči pokriti obvezno dolžnost in izvršilne stroške. Izvršilni organ odloči, katere stvari bo zarubil, upošteva je v prvi vrsti take stvari, ki jih zavezanec sam označi in katere se dajo lahko spraviti v denar.

(2) Če se pri izvršencu niso našle nobene zarubne stvari ali ne v zadostni vrednosti, mora to izvršilni organ ugotoviti v rubežnem zapisniku in po možnosti navesti, ali ima zavezanec kakšno drugo premično ali nepremično imovino, na katero bi se dala raztegniti izvršba.

(3) Zavezančeve stvari, ki so pri drugi osebi, se smejo zarubiti (z administrativno izvršbo) samo, če jih je ta druga oseba voljna izročiti.

(4) Izvršilni organ vpošlje rubežni zapisnik po izvršenem poslovanju izvršilnemu oblastvu.

§ 146.

(1) Rubež se opravlja ob zavezančevi navzočnosti. Izvršilni organ sme odstraniti osebe, ki motijo izvršbo ali se pri tej nedostojno vedejo. Če je zavezanec odsoten ter ni nobenega polnoletnega člana njegove rodbine oziroma nameščenca, zastopnika-pooblaščenca, mora pozvati izvršilni organ dve polnoletni osebi za priči, in sicer v prvi vrsti zavezančeve sorodnike ali sosede.

(2) Če se opravlja rubež v zavezančevi odsotnosti in brez njegovega zastopnika-pooblaščenca, mora izvršilno oblastvo o tem zavezanca obvestiti pismeno s tem, da mu vroči prepis rubežnega zapisnika.

§ 147.

(1) Z rubežem se pridobi zastavna pravica na stvarih, popisanih v rubežnem zapisniku, za dolžno obvez-

⁹² cf. §§ 212. do 214. (tudi § 28.) i. z.

nost in vse izvršilne stroške. O tem mora izvršilni organ po opravljenem popisu posebej obvestiti zavezanca ali osebe, ki so bile navzočne namesto njega pri popisu ter jih opozoriti na zakonske posledice.⁹³

(²) Zarubljeni denar, zarubljene dragocenosti in vrednostne papirje preda izvršilni organ izvršilnemu oblastvu, ostale stvari pa pusti praviloma v hrambi pri zavezancu samem, ko ga je opozoril, da jih mora hraniti in da jih ne sme odsvojiti, ker bi bil sicer kazensko odgovoren. Po potrebi pritrudi izvršilni organ na te zarubljene stvari posebno označbo, s katero se ne sme oškodovati vrednost stvari.

(³) Če je po pravici sumiti, da zarubljene stvari pri zavezancu niso varne, ali da zavezanec ne daje zadostnega jamstva, da bo izpolnjeval dolžnost hrambe, jih sme izvršilni organ ob zavezančevih stroških, kakršne so pač razmere, ali zakleniti pri zavezancu v posebnem prostoru in dohod k temu zapečatiti ali pa jih predati v hrambo občini ali pa imovinsko zanesljivi osebi.

§ 148.

(¹) Če zavezanec ugovarja, da so stvari izvzete od izvršbe (§ 143.), ali da se je opravił rubež v prevelikem obsegu (§ 145.), ali če trdi, da te stvari niso v njegovi popolni lasti, ali če ugovarjajo druge osebe izvršbi, češ da imajo določene pravice na zarubljenih stvareh, je vse to zapisati v rubežni zapisnik.

(²) Če se ugovori ne sprejmejo v zapisnik, jih je dopustno priglasiti izvršilnemu oblastvu samemu. Prav to velja tudi za osebe, ki niso bile navzočne pri rubežu.

(³) Če izvršilno oblastvo nedvomno dožene, da gre drugi osebi na zarubljenih stvareh pravica, ki izključuje izvršbo ter bi se ta pravica ne osporavala, razveljavi rubež dotičnih stvari. V nasprotnem primeru pa odloži izvršbo glede teh stvari, dokler se pravnomočno ne reši

⁹³ cf. 215. i. z.

sporno vprašanje pri pristojnem sodišču, če je tožba že vložena; če pa tožba še ni vložena, pozove z odlokom ono drugo osebo, naj vložiti v določenem roku pri sodišču izločitveno tožbo in naj o tem predloži potrdilo. Če oni, ki je bil napoten na sodišče, izvršilnemu oblastvu ne predloži potrdila ali ne uspe s tožbo, se izvršba nadaljuje.

c) P r o d a j a.

§ 149.⁹⁴

Dan za prodajo zarubljenih stvari določi izvršilno oblastvo tako, da je med rubežem in prodajo presledek enega meseca. Če so bili zoper rubež vloženi ugovori (§ 148.), se sme izvesti prodaja samo, če so bili ti ugovori pravnomočno odbiti. Vendar pa sme izvršilno oblastvo izjemoma odrediti prodajo tudi pred omenjenimi roki, če pristanejo na to prizadete osebe ali če so se zarubile stvari, ki bi se utegnile ob daljši hrambi po svoji naravi lahko pokvariti ali ki bi se jim utegnila, če se prodaja odloži, znatno zmanjšati njih vrednost in naposled, če bi utegnili nastati zbog daljše shrambe zarubljenih stvari nerazmerno veliki stroški.

§ 150.⁹⁵

(¹) Zarubljeni vrednostni papirji in druge stvari, ki imajo borzno ali tržno ceno, se prodajo pod roko, če treba s posredovanjem borznega ali trgovinskega posrednika, po možnosti za borzno ali tržno ceno, ki jo imajo ob času prodaje.

(²) Izvršilno oblastvo sme po zaslišanju zavezanca odrediti, da se pošljejo zarubljene stvari omenjene vrste radi prodaje v drug kraj, če se morejo v tem drugem kraju ugodneje prodati.

⁹⁴ cf. §§ 220., 221. i. z.

⁹⁵ cf. §§ 222., 223. i. z.

(³) Če odredi izvršilno oblastvo prodajo pod roko, mora določiti tudi ceno, pod katero se ne sme prodati, kakor tudi rok, v katerem je izvesti prodajo.

(4) Če se glasi vrednostni papir na ime, sme zahtevati izvršilno oblastvo prepis na kupčevo ime.

(⁵) Prodaja pod roko ima za poštenega pridobitelja isti pravni učinek kakor dražba.

§ 151.

(1) Zarubljene stvari, ki ne spadajo med vrste, omenjene v § 150., je prodati na dražbi.

(2) Tudi stvari, za katere se je odredila po § 150. prodaja pod roko, je prodati na dražbi, če jih ni bilo moči prodati v določenem roku pod roko.

§ 152.⁹⁶

(1) Izvršilno oblastvo objavi dražbo z oklicem, ki vsebuje:

1. kraj, dan in uro dražbe;
2. natančno označbo zarubljenih stvari, po potrebi tudi njih cenilno vrednost;
3. kraj in čas, ko se morejo pred dražbenim dnevom ogledati;
4. podrobnejše dražbene pogoje, kolikor se zdi to izvršilnemu oblastvu primerno.

(2) Po en odpravek dražbenega oklica je vročiti zavezancu in stranki (če je taka stranka), ki se na njen predlog opravlja izvršba. Poleg tega se nabije po en izvod tega oklica na razglasni deski izvršilnega oblastva kakor tudi na razglasni deski občine, v kateri je dražbo opraviti, in občine, v kateri so zarubljene stvari, po potrebi pa tudi v sosednjih občinah. Vrh tega sme izvršilno oblastvo, če se mu zdi primerno, ta oklic javno razglasiti na način, ki je običajen v dotičnih krajih. Stranke in drugi udeleženci smejo zahtevati, da se razglasi oklic ob njih stroških ne samo na način, ki ga je odredilo oblastvo, ampak tudi kako drugače.

⁹⁶ cf. § 225. i. z.

§ 153.⁹⁷

Dražbo je opraviti v kraju, kjer so zarubljene stvari, razen če je jasno, da se da doseči v drugem kraju ugodnejši uspeh.

§ 154.⁹⁸

(1) Zarubljene stvari je spraviti za dan dražbe praviloma na mesto, kjer je dražba napovedana.

(2) Dražbo mora opraviti izvršilni organ, ki se mora o pravem času prepričati, ali je bil dražbeni oklic vročen udeležencem in ali je bila dražba veljavno oklicana: če opazi v tem pogledu kakšen nedostatek, poroča o tem izvršilnemu oblastvu, ki mora ukreniti nadalje, česar je treba.

§ 155.

(1) Zarubljene stvari se prodajajo posamezno ali v večjih ali manjših partijah, kakor je najkoristneje, da se doseže čim boljša cena.⁹⁹

(2) Izvršilni organ določa red, po katerem naj se dražijo posamezne stvari, upošteva je pri tem po možnosti zavezančeve želje.

(3) Izvršilni organ in njegovi sorodniki (§ 15., točke 1. do 3.) ne smejo podajati ponudb niti v svojem niti v tujem imenu.

§ 156.

(1) Dražba se nadaljuje, dokler podajajo ponudniki večje ponudbe. Posameznemu izmed njih je dovoliti, če to zahteva, tudi krajši čas za premislek. Če se tudi po tretjem pozivu ne doseže večja ponudba, mora izvršilni organ zadnjo ponudbo še enkrat jasno izklicati in stvari predati najboljšemu ponudniku.¹⁰⁰

(2) Prodana stvar se sme predati kupcu samo proti plačilu v gotovini. Kupec mora stvar takoj prevzeti in

⁹⁷ cf. §§ 223. (3) in 228. (1) i. z.

⁹⁸ cf. §§ 227. in 228. i. z.

⁹⁹ cf. § 228. (1) i. z.

¹⁰⁰ cf. § 230. i. z.

nima pravice zahtevati jamstva zaradi kakšnih nedostatkov prodane stvari.¹⁰¹

(3) Če kupec ne položi kupnine do sklepa dražbe, se mora stvar takoj iznova prodajati. Prvi kupec se ne sme pripustiti za ponudnika na ponovni dražbi. Odgovoren je za razliko v ceni, ki bi nastala, in za stroške ponovljene dražbe; nima pa pravice do prebitka, ki bi se dosegel s ponovno dražbo. Višino razlike zaradi manj dosežene cene ugotovi izvršilno oblastvo.¹⁰²

§ 157.

(1) Kadar se dražbeno prodaja več stvari, se dražba zaključi, brž ko se doseže zadosten znesek za poplačilo terjatve, zaradi katere se opravlja izvršba, in vseh posttraskih pristojbin, kakor tudi izvršilnih stroškov. Prav to velja, če položi zavezanec znesek, ki popolnoma krije navedene vsote.¹⁰³

(2) V dražbeni zapisnik je izrečno zapisati zdražene stvari, ime in domovališče najboljšega ponudnika in ceno, za katero je bila vsaka stvar prodana, odločbe, izdane med dražbo in druge važne okolnosti.

§ 158.

Izvršilni organ mora ustaviti dražbo, če se ponuja zaradi malega števila ponudnikov ali kakšne druge okolnosti taka najvišja cena, ki je očitno daleč od prave vrednosti. V tem primeru se mora za te stvari po ponovnem oklicu (§ 152.) določiti nova dražba.

§ 159.

(1) Iz zarubljene gotovine in zdraženega izkupička se poravnajo najprej izvršilni stroški, potem pa obvezna terjatev sama.

¹⁰¹ cf. § 230. (6) i. z.

¹⁰² cf. § 230. (7) i. z.

¹⁰³ cf. § 231. i. z.

(2) Če je kaj ostankov in ni na zarubljenih stvareh nobene druge zastavne pravice, izroči izvršilno oblastvo ta ostanek zavezancu.

(3) Če pa bremeni na zarubljenih stvareh več zastavnih pravic, pa ima zastavna pravica, osnovana po tem zakonu, neizpodbitno prvenstvo, položi izvršilno oblastvo ta ostanek pri sodišču, v čigar območju se je rubež opravil. Če takega prvenstva ni, položi izvršilno oblastvo pri sodišču ves denar. Sodišče razdeli ostanek ali vso vsoto po predpisih sodnega izvršilnega postopanja.

2. Sodna izvršba.

§ 160.

(1) Izvršne odločbe oblastva [§ 2., odst. (1)]* so izvršilni naslovi za sodno izvršbo. Ugovore zoper izvršilni naslov je prigrasiti oblastvu, ki je izdalo izvršilni naslov.

(2) Izvršilno oblastvo pokrene pri pristojnem sodišču izvršbo po predpisih sodnega izvršilnega postopanja:

1. če zve, da bi bilo treba zoper isto osebo hkratu postopati s sodno in administrativno izvršbo, ali

2. če bi se izvršba ne dala omejiti samo na premične telesne stvari, ki so v zavezančevi posesti ali na stvari po § 145., odst. (3).

III. POGlavJE.

Izvršba nedenarnih dolžnosti.

1. Izvršba po drugih osebah.

§ 161.¹⁰⁴

(1) Če mora zavezanec izvršiti dejanje, ki ga lahko opravi tudi kdo drugi, pa ga sploh ne opravi ali opravi le deloma, je izvršiti to dejanje po opominu ob zavezančevih stroških.

¹⁰⁴ cf. § 307. i. z.

* Prav: (§ 1.)

(²) V takem primeru sme naročiti izvršilno oblastvo zavezancu, da vnaprej plača znesek, ki je potreben za poravnavo stroškov te izvršbe in ki se obračuna pozneje. Odlok o vplačilu tega zneska je izvršen.

2. Posredna sila.

§ 162.¹⁰⁵

(¹) Če je zavezanec dolžan kaj opustiti (ali dopustiti), ali je dolžan opraviti dejanje, ki ga namesto njega ne more opraviti nihče drugi, prisili izvršilno oblastvo zavezanca do te dolžnosti z denarnimi kaznimi ali s priporom.

(²) Izvršba se začne s tem, da se zaprete prisilna sredstva, če bi se dolžnost ne izpolnila. Zažugano prisilno sredstvo se izvede takoj ob prvem protipravnem dejanju ali ko brez uspeha poteče rok, določen za izvršitev dejanja. Obenem je zapretiti za primer ponovitve ali daljšega oklevanja vedno strožja prisilna sredstva, po potrebi pa ponovitev najstrožjih ukrepov.

(³) Prisilna denarna kazen, izrečena v posameznem odloku, ne sme presegati 4000 dinarjev, pripor pa ne 10 dni. Denarna kazen gre v prid državni blagajni; v prid občinski blagajni pa takrat, kadar izreče kazen mestna občina. Če zavezanec ne plača te denarne kazni v določenem roku, se mu izpremeni v zapor do največ 20 dni, kar se izreče z istim odlokom. Odstavek (³) § 34. je smiselno uporabljati tudi tukaj glede tam navedenih oseb.

(⁴) Odločbo iz področja selskih občin izvršuje po posredni sili izvršilno oblastvo.

3. Neposredna sila.

§ 163.

Kolikor pravni predpisi ne določajo kaj drugega, se sme stanje, ki je v skladu z izvršno odločbo, upostaviti

¹⁰⁵ cf. §§ 308., 309. i. z.

z neposredno silo, če se to stanje sploh ne da ali če se ne da pravočasno izvesti na drug način.

VII. razdelek.

Zavarovanje.

1. Izvršba v zavarovanje.

§ 164.¹⁰⁶

(¹) V zavarovanje denarne terjatve se sme dovoliti izvršba po odločbi, še preden je postala izvršna oziroma preden je potekel rok za izpolnitev, če bi se brez nje obrezuspešilo ali znatno otežkočilo izterjanje obveznosti. Pri obveznostih, ki se izterjujejo samo na strankin predlog, mora predlagatelj to nevarnost verjetno izkazati, oblastvo pa sme navezati to izvršbo na dajatev varnosti v smislu § 119., odst. (²). Zoper odločbo, s katero se je zavarovanje dovolilo oziroma zahtevk odbil, je dopustna pritožba, ki pa za prvi primer nima odložne moči.

(²) Glede tega zavarovanja je smiselno uporabljati določbe II. poglavja v VI. razdelku, in sicer se sme izvajati to po administrativni ali po sodni poti. Kadar se izvaja administrativno, se sme praviloma dovoliti samo rubež, ne pa tudi prodaja stvari. Prodaja se sme dovoliti samo izjemoma, če bi se brez nje stvari pokvarile ali bi se njih vrednost znatno zmanjšala. V tem primeru je hraniti izkupiček v depozitu, dokler ne postane odločba izvršna.

2. Začasna odločba.

§ 165.¹⁰⁷

(¹) Če obstoji ali pa je tudi le verjetna strankina obveznost, sme izdati oblastvo, pristojno za izrek, preden

¹⁰⁶ cf. § 322. i. z.

¹⁰⁷ cf. § 552. c.p.p., § 323. i. z.

odloča o tej obveznosti ali pa tudi potem, ko je o njej odločilo, začasno primerno odločbo (§ 138.) v zavarovanju te obveznosti; to pa le tedaj, če preti nevarnost, da bi se zavezana stranka, če bi razpolagala z imovino, dogovorila z drugimi osebami ali na kakšen drug način obrezuspešila ali znatno otežkočila izvršbo dotične obveznosti. Te razloge je treba natančno navesti v začasni odločbi, ki jo je izvršiti po administrativni ali po sodni poti.

(²) Trajanje začasne odločbe je vezano na rok, odrejen po razmerah; pristojno oblastvo ga sme podaljšati samo izjemoma zbog tehtnih razlogov.

(³) Zoper odločbo po odstavku (¹) o zavarovanju in zoper odločbo po odstavku (²) je dopustna samostojna pritožba, če gre za izdajo ali za zavrnitev, in sicer če gre za izdajo, brez odložne moči.

§ 166.

(¹) Začasna odločba, izdana na strankin predlog, se sme navezati na to, da se poda varnost za škodo, ki bi utegnila nastati za nasprotnika, če bi se končno ne ugodilo osnovnemu zahtevku predlagatelja.

(²) Če se pravnomočno dožene, da pravno ne obstoji strankin zahtevak, v čigar zavarovanje se je izdala začasna odločba, ali če ta stranka opusti vložiti tožbo ali zahtevati izvršbo ali če se sicer pokaže, da je dovoljena začasna odločba neopravičena, mora oni, ki je predlagal začasno odločbo, povrniti svojemu nasprotniku škodo, ki se mu je prizadela z začasno odločbo. O tem odločajo oblastva, pristojna za izdajanje začasne odločbe. Če bi bilo vrh tega očitno, da je bila začasna odločba izposlovana iz objesti, je kaznovati stranko zaradi objesti (§ 67.).¹⁰⁸

¹⁰⁸ cf. § 343. i. z.

VIII. razdelek.

Stroški.

1. Stroški oblastva.

§ 167.

Splošni stroški postopanja, združeni s poslovanjem oblastva (kakor: redni osebni prejemki uradnih organov, splošni stvarni izdatki urada), gredo v breme oblastva, stranke pa jih trpe samo na osnovi posebnih predpisov (kakor v primeru členov 80. in 82. zakona o no-tranji upravi). S tem se ne posega v taksne predpise.

2. Stroški stranke.

§ 168.¹⁰⁹

(¹) Posebne izdatke oblastva v gotovini, ki jih povzroča postopanje o kakšnem predmetu (kakor: potni stroški uradnih organov in uradnih izvedencev, pristojbine prič in izvedencev, stroški ogleda, pristojbine za razglase), trpi praviloma stranka, ki je v lastnem interesu zahtevala postopanje oblastva, ali stranka, kateri v prid se vrši postopanje oziroma stranka, zaradi katere je oblastvo samo uvedlo postopanje.

(²) Če se je povzročilo celotno postopanje ali kakšen njegov del po krivdi ali iz objesti posamezne osebe, ki se udeležuje postopanja, mora ta oseba trpeti te stroške.

(³) Stroške izvršbe trpi zavezanec. Če so neizterljivi, jih trpi stranka, na katere predlog se je opravila izvršba.

(⁴) Če trpi stroške kakšnega postopanja več oseb, jih je med nje sorazmerno razdeliti.

(⁵) Stranki, ki pokrene v lastnem interesu kakšno postopanje ali kakšno poslovanje v tem postopanju, se sme naročiti, da položi za to primeren predujem, ki ga je obračunati v glavni odločbi (§ 108.).

¹⁰⁹ cf. §§ 142. do 157. cpp.

§ 169.

Vsaka stranka trpi sama svoje osebne stroške, povzročene s postopanjem, kakršni so: stroški za prihajanje, za zamudo časa in za plačevanje zastopnika - pooblaščenca.

3. Pristojbine prič in izvedencev.

§ 170.

(¹) Vsaka priča ima pravico do povračila potrebnih stroškov, povzročenih s potovanjem v kraj zaslišanja, z bivanjem v tem kraju in z vrnitvijo. Za zamudo časa sme zahtevati povračilo samo, če je zaradi tega občutno oškodovana v svojem dnevnem zaslužku.¹¹⁰

(²) Izvedenec, ki ne opravlja izvedenskega posla v lastnosti uradne osebe, ima pravico do povračila njemu povzročenih stroškov in izdatkov, do odškodnine za zamudo časa in do nagrade za trud. Zahtevati sme, da se mu da primeren predujem.¹¹¹

(³) Treba pa je, da zahteva priča ali izvedenec prednje zneske tedaj, ko ga zaslišujejo, oziroma ko oddaja izvedensko mnenje; sicer izgubi pravico.

(⁴) Oblastvo odloča o teh pristojbinah bodisi s posebno odločbo bodisi v glavni odločbi. Zoper to se smejo pritožiti priča, izvedenec ali oseba, ki mora plačati, in sicer, če se izda posebna odločba, s samostojno pritožbo.

IX. razdelek.

Prehodne in končne določbe.

§ 171.

(¹) Vsi roki, ki že teko, ko zadobi ta zakon obvezno moč, teko še nadalje po dosedanjih predpisih, če so ti za dotično stranko ugodnejši.

¹¹⁰ cf. § 442. cpp.

¹¹¹ cf. § 461. cpp.

(²) Zoper odločbe, ki so bile izdane preden je zadobil ta zakon obvezno moč, je upoštevati pravna sredstva po prejšnjih predpisih, ako bi ne bila ta pravna sredstva več dopustna po novih določbah.

(³) Vse ostale določbe tega zakona veljajo tudi za one predmete, ki so še v delu pri oblastvih. Določbe V. razdelka tega zakona je uporabljati na že dovršene predmete.

§ 172.

Za kraje, kjer se vročanje še ne vrši po pošti, odredi minister za notranje posle dogovorno z ministrom za gradbe,¹¹² s katerim dnem naj se začne to opravljati.

§ 173.

(¹) Z dnem, ko zadobi ta zakon obvezno moč, prenehajo veljati vse določbe splošnega značaja, ki se nanašajo na upravno postopanje, urejeno s tem zakonom. Dokler ne izide zakon o upravnokazenskem postopanju, veljajo nadalje vsi dosedANJI predpisi o tem.

(²) Pravdne določbe, ustanovljene s posebnimi pravnimi predpisi o posameznih upravnih stvareh, veljajo še nadalje, razen v primerih, kjer nasprotujejo določbam IV. poglavja v I. razdelku o vročanju.

§ 174.

Za zahtevanje in potrditev prejema vlog (§ 31.) ni pobirati nobene takse.

§ 175.

Da se poenostavi in izenači upravno postopanje v posameznih upravnih stvareh, sme predsednik ministrskega sveta v roku 5 let, odkar je zadobil ta zakon obvezno moč, na soglasen predlog resornega ministra in ministra za notranje posle po uredbi z močjo zakona

¹¹² zdaj z ministrom za pošto, telegraf in telefon.

razveljaviti posamezne pravdne določbe veljavnih posebnih upravnih zakonov in uredb, spravlja je jih v sklad z načeli in določbami tega zakona.

§ 176.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v »Službenih novinah«, obvezno moč pa dobi 3 mesece potem.

V Beogradu, dne 9. novembra 1930.

Aleksander s. r.

(Sledijo podpisi gg. ministrov.)

Register

k zakonu o občem upravnem postopku.

(Številke označujejo paragrafe zakona.)

B.

- Ban,
 - odločbe, pritožba 114.
- Banovine 1.
- Banovinski posli,
 - pritožbe 114
- Banovinski uslužbenci,
 - pričanje 89.
- Bivališče neznano,
 - postopanje 25, 47, 55.
- Borzni posredniki,
 - posredovanje 150.
- Brzjavno predlaganje vlog 27.

D.

- Delegacije poslov 13.
- Denarne terjatve,
 - zavarovanje z izvršbo 164.
- Dogovori strank glede oblastvene pristojnosti neveljavni 10.
- Dokazi 79—105,
 - načela, splošna 79—81,
 - novi, v predlogu za obnovo postopka 128,
 - novi, v pritožbi 120, 121,
 - po drugih oblastvih 105,
 - posredno izvajanje 105,
 - pravica doznavanja 79,
 - s pričami 89—95.

Dokazi:

- s spomeniki 88,
- s trgovskimi knjigami 85,
- svobodno ocenjevanje 79,
- verjetnost 81,
- zavarovanje 104,
- z izvedenci 96—100,
- z listinami 82—88,
- z listinami, dokazna moč 82, 83, 84, 85, 86,
- z mejnimi znaki 88,
- z ogledom 101, 102.
- Demovališče (domicil) 5, 28.
- Doznavanje,
 - pravica, v dokaznem postopku 79,
 - pravica v pritožbi 121.
- Dražba 152—159,
 - jamčevanje zaradi nedostatkov izključeno 156,
 - kupnina 156,
 - način 155,
 - na drugem kraju 153,
 - najboljši ponudnik 156,
 - nedostatki oklica 154,
 - obvestilo zavezanca 152, 154,
 - oklic 152, 154,
 - plača v gotovini 156,
 - pogoji 152,
 - ponudbe 156.

Dražba:

premajhne ponudbe 158,
razlika v ceni pri ponov-
ni dražbi 156,
spored 155,
stroški 157, 159,
stroški ponovne dražbe 156,
tretji poziv 156,
ustavitev 158,
zapisnik 157.

Društva 20.

Državlansko pravo 20, 23.

Državna blagajna,
kazni v prid 66, 67, 68.

Državne pogodbe o pravni
pomoči 14.

Državni svet 9, 134.

Državni uslužbenci,
pozivljanje 33, 34,
pričanje 89,
vročitve 51,
zaprisega 94.

Duhovniki,
kot priče 89.

Dvor, kraljevski 11.

Dvorni maršalat 11.

F.

Finančna kontrola,
pozivanje 34,
vročanje 56.

I.

Inozemska oblastva 14.

Inozemstvo, vročanje 57.

Izdeželne osebe 11.

Izključitev upravnih orga-
nov 15—18.

Izločitvena tožba,
o zarubljenih predmetih
148.

Izvedenci,
dokaz z 96—100,
izključeni 98,
javni 96, 97.

Izvedenci:

lažne izpovedbe vzrok za
obnovo postopanja 128,
navzočnost pri ustni raz-
pravi 73, 97,
odkloni oddaje mnenja 97,
odklonjeni 98,
poslovanje izven ustne
razprave 100,

prisega 99,

pristojbine 168, 170,

samosojna izvršitev ogle-
da 105,

skupna oddaja mnenj 100,
stalni 96.

Izvršba 136—163,

administrativna 137, 142
do 159,

brezpredmetna 141,

dogovarjanje zavezančev
165,

dražba 152—159,

hramba zarubljenih stva-
ri 147,

izvzete stvari 143,

manj dosežena cena 140,
156,

motenje 146,

na tuje predmete 148,

nedennarnih dolžnosti 161
do 163,

nedopustna 140, 141,

nedostojno vedenje 146,

ob nedeljah in praznikih
139,

obrezuspešenje 164, 165,

obvestitev zavezanca 146,
147,

odločb drugih oblastev 137,
odlok o 141,

odložitev 148,

odsotnost zavezančeva 146,
po drugih osebah 161,

ponoči 139,

pod pretnjo denarnih kaz-
ni 162,

pod pretnjo pripora 162.

Izvršba:

- prepoved odsvojitve zarub-
ljenih stvari 147,
- pritožba 140,
- prodaja 149—159,
- sodna 160,
- splošne določbe 136—141,
- s posredno silo 162,
- sredstva 138,
- stroški 140, 145, 147, 157,
159,
- ugovori 148,
- uradoma uvedena 136, 141,
- ustavitev 141,
- v zavarovanje 164—166,
- z neposredno silo 163,
- z rubežem 142, 144,
- začasna odločba 165,
- zarubnih stvari 145,
- zavlačevanje 119,
- zoper nezavezano osebo
141.
- Izvršilna oblastva 137, 147
do 150, 152, 154, 156, 159,
164.
- Izvršilni organ 145, 147, 154,
155, 158.
- izključen od ponudb pri
dražbi 155.

J.

- Javni interes 2, 42, 70, 119,
128, 134, 136.
- Javni organi,
pozivanje 33,
vročitve 51,
zaprisedga 94.

K.

- Kazni,
denarne v izvršilnem po-
stopku 162,
- redovne, zaradi kršitve
reda 66—68,
- v prid državni blagajni 66,
67.

Kazni:

- zaradi nedostojnih vlog na
oblastva 66—68,
- zaradi objesti 17, 67, 68.
- Krajevna pristojnost 3, 5 do
10.
- Kraljevski dvor 11.
- Krstni botri 15.
- Kvarljivo blago,
izvršna prodaja 149, 164.

L.

- Listine,
inozemске 83,
- javne 82, 83,
- javne, oblika 82, 83, 86,
- lažne, vzrok za obnovo po-
stopanja 128,
- neresnične 82,
- v posesti tretjih oseb 87,
- zasebne 23, 84, 85,
- zasebne, dokazna moč 84,
85,
- zasebne, oblika 84—86.

M.

- Mejni znaki,
dokazna moč 88.
- Ministrstva 1, 135, 172, 175,
pristojnost za razveljavlje-
nje lastnih pravnomoč-
nih odločb 135.
- Ministrstvo za notranje po-
sle 172, 175.
- Ministrstvo za zunanje posle
11.
- Molčečnost 90.

N.

- Nadrejena oblastva 16,
- Nadzorna oblastva 1, 6, 12.
- Nagajivost 6, 7, 17, 68,
kazni 67, 68.
- Narodno gospodarstvo,
nevarnost za 134.
- Navzočnost potrebna 21.

Nedelje,
 izvrša ob 139,
 vročanje ob 44,
 zaračunavanje rokov 62.
 Nedostojno vedenje pri po-
 stopanju 66,
 pri izvršbi 146.
 Neodložni posli 7, 18, 25.
 Nepismene osebe 28.
 Nepremičnine 5.
 Nepriстойnost oblastva 10.
 Nepriстранost upravnih or-
 ganov 15.
 Nevarnost,
 neposredna 2,
 odlašanja 5, 6, 12,
 pri izterjanju obveznosti
 164,
 za javni mir in red 2, 134,
 za moralo 134,
 za življenje in zdravje
 ljudi 134.
 Ničnost odločbe 135.
 Nujni posli 7, 18.
 Nujni ukrepi 2.

O.

Občeupravna oblastva 1, 4.
 Občine,
 kot nosilci oblasti 1,
 selske, kršitve reda pri
 postopku, kazni 68,
 selske, postavljanje skrb-
 nika za stvari iz njih
 pristojnosti 25,
 sodelovanje pri posred-
 nem vročanju 47,
 vročitve 51.
 Občinska oblastva 13.
 Občinski uslužbenci,
 pričanje 89.
 Objest 17, 67, 68, 168,
 kazni zaradi 67, 68, 166.
 Oblastva,
 državna upravna 4,
 javne uprave 2,
 nadrejena 16, 17.

Oblastva:
 nepristojna 10, 135,
 občinska 13,
 sovrstna 5, 7, 16,
 stroški 167,
 višja 1, 6, 12, 13, 16, 114,
 120, 122,
 vročitve 51.
 Obmejna straža,
 pozivanje 34,
 vročanje 56.
 Območje oblastva 11, 12, 14.
 Obnova postopanja 128 do
 132,
 izrek o obnovi 131,
 na strankin predlog 128,
 oblastvo pristojno za od-
 ločanje 130,
 oblastvo pristojno za pre-
 jem predloga 130,
 pritožba 132,
 rok za uradno obnovo
 129,
 roki za predlog 129,
 uradoma 128,
 vzroki 128.
 Obrezuspešenje namena po-
 stopanja 42.
 Obvarovanje javnega miru 2.
 Obveščanje o stanju postop-
 panja 42.
 Odklonitev upravnih orga-
 nov 15—18.
 Odlašanje, nevarno 5, 12.
 Odločba 106—113,
 brez poizvedovalnega po-
 stopanja 70, 111,
 glavna 106, 108, 112, 115,
 119, 126,
 izdana po nepristojnem
 oblastvu 135,
 izposlovana s kaznivim de-
 janjem 128,
 izpmemba 122, 133, 134,
 izrek 107, 108,
 izvršna 136,
 izvršna, vzlic pritožbi 119,
 javnopravnih oseb 137.

Odločba:

- ki utegne povzročiti zločinstvo 135,
- netočnosti 113,
- ničnost 135,
- ob uveljavljanju z. u. p. 171,
- obrazložitev 107, 109,
- obrazložitev, nepotrebna 109,
- odpravek 107,
- pismena 112,
- pogreške 113,
- postranska 106, 112, 115,
- pristojnost višjega oblastva ob delegaciji nižjega 13,
- razveljavljenje 122, 124 do 127, 133, 134,
- rok za izvršitev 108,
- rok za odgovor 111, 116 do 119,
- ustna 112,
- višjih oblastev 13, 16,
- vsebina 107.
- Odložna moč, pritožbe 119.
- Odsotne osebe, postavitve skrbnika 25.
- Odvračanje neposredne nevarnosti 2.
- Ogled,
 - dokaz z 101, 102, 103,
 - dolžnost lastnikov 102,
 - na mestu samem 73,
 - škoda 102,
 - stroški 168.
- Orožništvo,
 - pozivanje 34,
 - vročanje 56,
 - zaprisega 94.
- Osebna navzočnost 21.
- Oskrbovanci 15.
- Osnutki rešitev 42.

P.

- Pisači, zakotni 21.
- Pismene izjave pozvanega 33.
- Plovní objekti 11.
- Podjetja 5.
- Poizvedovalno postopanje 70 do 105,
- dopolnitev zaradi pritožbe 122,
- načela 70, 71.
- Poklicna tajnost 103.
- Policijska oblastva državna, vročanje po 43.
- Policijske straže, pozivanje 34,
- vročanje 56.
- Pomočniki strank 21.
- Pomote,
 - pri vročanju 58,
 - v odločbi 113.
- Poblastila 23, 76,
- nedostatki 24, 29.
- Poblastilci 21.
- Poblaščenca 15, 21, 22, 24, 26, 28, 49,
- nedostojno vedenje 66,
- pričanje 90,
- uradoma postavljeni 66,
- za sprejemanje vročitev 50.
- Poravnava 78,
- naslov za izvršbo 136.
- Porodi,
 - pričanje 91.
- Poseganje čez mejo območja 12
- Posinovitelj 15.
- Posli,
 - neodložni 6, 7, 18, 25.
- Poslovna tajnost 90,
- škoda 103.
- Poslovodje 15.
- Postavitve v prejšnji stan 124—127,
- oblastvo pristojno za sprejemanje predloga 125.

- Postavitev v prejšnji stan:
 pritožba zoper odločbo 127,
 rok za predlog 125,
 zamuditev rokov 124, 125,
 zaradi zamujene razprave 124, 126.
- Postopanje,
 obnova 128—132,
 prekinitev radi prejudicialnega vprašanja 72,
 radi predloga za upostavitev v prejšnji stan 126,
 stroški 168, 167—170,
 uradoma 10, 16, 24, 69, 71, 103, 128, 136,
 ustavitev 112,
 voditelj 65, 66, 67,
 vzdrževanje reda 65,
 zavlačevanje 17, 48, 67.
- Posvaritev 65—67.
- Posvojenci 15.
- Pošta,
 priporočene vloge na pošto 64,
 vročanje po 43—45, 47.
- Pouk o pravnih sredstvih 107, 110, 124,
 napačen 110, 124,
 nezadosten 110,
 ob uveljavljenju z. u. p. 171.
- Poveljniki vojaških zgradb 11.
- Poverjanje poslovanja drugim oblastvom 13, 14.
- Pozivanje 32—34,
 na ustno razpravo 74.
- Pozivnice 33.
- Pozvane osebe,
 pismene izjave 33,
 v javni službi 33, 34.
- Pravdna dejanja,
 pooblastilo za 23,
 sposobnost za 20, 24.
- Pravna pomoč 14.
- Pravna sredstva,
 manjkajoči pouk 110,
 napačen pouk 110, 124,
 pouk 107, 110.
- Pravne osebe 20,
 vročanje 51.
- Pravni posli,
 pričanje o vsebini 91.
- Pravnomočna odločba 133, 134,
 izpremembe, vezane na pristanek strank 133, 134,
 razveljavljenje 133, 134,
 razveljavljenje po ministrstvih 135.
- Pravočasnost vlog 10.
- Prazniki,
 izvršba ob 139,
 vročanje ob 44,
 zaračunavanje rokov 62.
- Predhodno (prejudicialno) vprašanje 72,
 drugačna rešitev pristojnega oblastva vzrok za obnovo postopanja 128.
- Prepisovanje spisov 42.
- Pričanje,
 nedopustno 89,
 odklonitev 90,
 postopek 93,
 škoda 90.
- Priče 15,
 brez konfesije, zaprisega 94,
 dolžnost navzočnosti 95,
 gluhe 94,
 izključene 89,
 kazenski pregon 90,
 lažne izpovedbe vzrok za obnovo postopanja 128,
 navzočnost pri ustni razpravi 73,
 neme 94,
 neopravičeni odrek pričevanja 34, 92, 162,
 odklonitev pričevanja 90.

Priče:

- pristojbine 168, 170,
- zapisega 94,
- zasliševanje izven ustne razprave 95.
- Pridobljene pravice, oziri na 133, 134,
- Prisilna sredstva, pri pozivanju 34.
- Pristojbine, odločbe o 170,
- prič in izvedencev 168, 170.
- Pristojnost 3—14,
- je treba uradoma presojati 10,
- krajevna 3, 5—10,
- obče upravnega oblastva prve stopnje 4,
- omejitev 11,
- se ne more izpreminjati z dogovori strank 10,
- stvarna, 3, 4, 7, 9, 10,
- višjega oblastva za odločbo ob delegaciji 13.
- Pritožba 114—123,
- izključena 16, 17,
- meritorna odločba 122, 123,
- nedopustna 120,
- nima odložne moči 68, 104, 119, 140, 164,
- nova dejstva in dokazi 120, 121,
- oblastvo za vložitev 118,
- obrazložitev 116,
- odložna moč 119,
- prepozno vložena 120,
- pristojnost višjega oblastva 120, 122,
- reševanje po oblastvu, ki je izdalo izpodbijano odločbo 120,
- rok 117,
- samo na eno višje oblastvo 114,
- v izvršilnem postopku 140.

Pritožba:

- zavrnitev 120,
- zoper banove odločbe 114,
- zoper glavno odločbo 115, 126,
- zoper obnovo postopka 132,
- zoper postransko odločbo 115,
- zoper upostavitve v prejšnji stan 127.
- Pritožba, samostojna, dopustnost 115,
- nima odložne moči 68, 104,
- pri redovnih kaznih 68,
- pri rešitvi prejudicialnega vprašanja 72,
- zaradi predložitve listine 87,
- zaradi škode pri ogledu 102,
- zaradi zavarovanja dokazov 104,
- zoper naložitev stroškov zbog neprihajanja 34,
- zoper odločbo o pristojbinah prič in izvedencev 170,
- zoper začasno odločbo v prisilnem postopku 165.
- Prodaja zarubljenih predmetov 149—159,
- kvarljivega blaga 149, 164,
- na dražbi 151—159,
- pod roko 150,
- v drugem kraju 150,
- pred določenim rokom 149,
- presledek med rubežem 149,
- pri izvršbi v zavarovanje nedopustna 164,
- vrednostnih papirjev 150,
- vzlic ugovorom 149.

R.

- Radiranje,
v listinah 86.
- Razglas,
ustne razprave 74,
dražbe 152,
stroški 168.
- Razprava,
izostanek strank 75, 124,
izvedena v odsotnosti
stranke 120,
javni razglas 74,
motenje 65—66,
nenadejani zadržki 124,
otvoritev 76,
pozivi 74,
predlogi strank 76,
predmet 74, 76,
preložitve 75, 76,
ugovori strank 75,
ustna 73—77,
vodstvo 65, 66, 76, 94, 95,
zapisnik 77,
zavlačevanje 67, 76.
- Red pri postopanju,
vzdrževanje 65—68.
- Redniki in rejenci 15.
- Ročni znak 28.
- Roki 61—64,
izračunavanje 61,
nespremenljivi 63,
ob uveljavljenju z. u. p.
171,
pri postavitvi v prejšnji
stan 125,
razpis ustne razprave 74,
za pokrenitev prejudicial-
nega vprašanja 72,
za pritožbo 117,
za trajanje začasne odloč-
be v izvršilnem postop-
ku 165,
za ugovor 111, 116—119.
- Rubež 142, 144, 145, 146,
kvarljivega blaga 149,
meje 145,
prepoved odtujitve zarub-
ljenih stvari 147.

Rubež:

- pridobitev zastavne pravi-
ce 147,
razveljavljenje 148,
tujih stvari 148,
ugovori 148, 149,
v prevelikem obsegu 148,
zapečatenje zarubljenih
predmetov 147,
zastavne pravice na za-
rubljenih predmetih 159.
- Rubežni zapisnik 145—148.

S.

- Samostojne pritožbe 34, 68,
72, 87, 102, 104, 115, 165,
170.
- Skrbnik, za opravljanje
pravdnih dejanj 25.
- Skrbniki 15.
- Skrbstveno oblastvo 25.
- Smrt svojcev,
pričanje o 91.
- Sodišča 14, 72, 105, 128, 148,
160,
drugačna rešitev predhod-
nega vprašanja vzrok za
obnovo postopanja pri
upravnem oblastvu 128,
izvajanje dokazov 105,
pravna pomoč 14,
prejudicialno vprašanje 72,
sodne izvršbe upravnih od-
ločb 160,
spori zaradi tujih pravic
na zarubljenih predme-
tih 148.
- Sorodstvo, razlog za izključi-
tev upravnega organa 15.
- Sovrstna oblastva 5, 7, 16.
- Spomeniki,
dokazna moč 88.
- Sposobnost, biti stranka 20.
- Sreski načelnik,
kaznovalna oblast v uprav-
nem postopku pri sel-
skih občinah 68.

Sreski načelnik:

postavlja skrbnika za opravljane pravnih poslov 25.

Sresko načelstvo,

podmena generalne pristojnosti 4.

Stališče v pozivnem postopku 34.

Stanje stvari 70, 80, 122, izprememba 8.

Starešina oblastva 16, 17, 89, 97,

izključen ali odklonjen 16.

Stranka,

dolžnost dokazovanja trditelj 79,

kaznovanje zaradi kršitve reda in zaradi objesti 66—68,

navzočnost pri ustni razpravi 73,

nepismena 28,

obvestilo o odstopanju vloge drugemu oblastvu 10,

odsotna, postavitev skrbnika 25,

odstranitev zaradi nedostojnega vedenja 66,

opozoritev na nedostatke vloge 29, 30,

pravdno nesposobna 20, 25,

pravica do vpogleda v spise 42,

pravica doznavanja 121,

pravica zahtevati odklonitev upravnih organov 17,

pravica zaslišanja 76, 96, predlogi 69, 76,

pripombe za ustno razpravo 75,

pristanek za izpremembo pravnomočne odločbe 133,

stroški 168,

tožena 5.

Stranka:

ugovori, glede ustne razprave 75,

ugovori glede zapisnika 39, upravičena odkloniti izvedenca 98,

varstvo pridobljenih pravic 133, 134,

zastopstvo 20,

zaščita pravic 70, 76, 79, 133, 134.

Stroški postopanja 34, 108, 167, 170,

neizterljivi 168,

osebni 169,

potni stroški uradnih organov 168,

v breme oblastva 167,

v breme strank 168, 169, zaradi neprihajanja 34,

zaradi objesti 168,

za zastopnika pooblaščenca 169.

Stvarna pristojnost 3, 7, 8, 9, 10.

Svaštvo, razlog za izključitev in odklonitev upravnega organa 15.

Svojeročni podpisi na vlogah 28.

Š.

Škoda,

povračilo zaradi uničenja pridobljenih pravic 134,

pravica do povračila, zastaranje 134,

pri ogledu 102,

zaradi pričanja 90,

zaradi zamude pravnih dejanj 124,

zaradi zavlačevanja izvršbe 119.

T.

Teritorialna omejitev pristojnosti 11, 12.

Tolmači 19, 36, 94.

Trgovske knjige,
dokazna moč 85.
Trgovski posredniki,
posredovanje pri prodaji
zarubljenih vrednostnih
papirjev in predmetov
s tržno ceno 150,
sklepni listi, dokazna moč
85.

U.

Umetniška tajnost 90,
škoda 103.
Upravna sodišča 9, 125, 134,
odločanje o povračilu ško-
de zbog uničenja pridob-
ljenih pravic 134.
Upravni organi,
delegacija 16,
izključenje in odklonitev
15—18,
nepriustranost 15,
zavzetost starešine 16.
Upravno kazensko postopa-
nje 2.
Uradna tajnost,
razrešitev pri pričanju 89.
Uradne ure 29.
Uradne zabeležke 41.
Uradni dnevi za stranke 29.
Uradni spisi,
zaupni 42.
Ustna pooblastila 23,
predlaganje vlog 27.
Uvedba postopanja 69.

V.

Varnost,
javna 2, 164,
zaradi izvršbe vzlic pri-
tožbi 119,
za škodo zbog začasne od-
ločbe v izvršilnem po-
stopku 166.
Varovanci in varuhi 15.
Verjetnost,
dokazov 81.

Višje oblastvo 1, 6, 12, 13,
16, 114, 120, 122,
odločbe 122, 123,
pripombe obvezne za niž-
je oblastvo 122.

Vloge 27—31,
brzojavne 27, 29,
dan izročitve, izračunava-
nje 64,
nedostatki 29, 30,
neodložne 29,
nepodpisane 29,
oblika 28,
podpis 28, 29,
poprava 29,
potrdilo o prejemu 31, 174,
potrdilo o prejemu, takse
prosto 174,
pravočasnost 64,
priporočene na pošti 64,
ustne 27,
vsebina 28, 29, 30,
zavrnitev 29.

Vojaške osebe,
kaznovanje zaradi kršitve
reda in zaradi objesti
68,
kaznovanje zaradi nepri-
hajanja 34,
pozivanje 34,
vročanje 56.

Vojska, zgradbe v posesti
vojske 11, 56.

Vpogled v spise 42.

Vprašanje, prejudicialno 72,
128.

Vrednostni papirji,
izvršna prodaja 150.

Vročanje 43—60,
brez vročilnice 60,
izpremema stanovanja 53,
javnim organom 51,
neposredna predaja 54,
ob nedeljah in praznikih
44,
ob neznanem bivališču 47,
53, 55.

Vročanje:

- odklanjanje sprejema 47, 52,
- odsotnost strank 46, 47, 53,
- orožništvu 56,
- osebno 48,
- pismena naznanila 47, 48, 53,
- policijski straži 56,
- pomote 58,
- ponoči 44,
- pooblaščenca 45, 49, 50,
- pooblaščenca za sprejemanje vročitve 50,
- po pošti, v krajih, kjer se doslej ni vršilo 172,
- posredno 46, 47,
- pravnim osebam 51,
- v inozemstvo 57,
- v stanovanju 44,
- v uradu samem 54,
- vojaškini osebam 56,
- z javno objavo 55,
- zakonitemu zastopniku 49, 50,
- zakupodavcu ali čuvarju hiše 46.

Vročilnica 59, 60,
izguba 60,
oblika 59.

Vzajemna pravna pomoč 13.
Vzdrževanje reda pri postopanju 65—68.

Z.

Zabeležke o spisih 41.
Začasna odločba,
neopravičena 166,
povrnitev nastale škode 166,
v izvršilnem postopku 165.
Zakon (brak), razlog za izključenje in odklonitev upravnih organov 15.

Zakoniti zastopniki 20, 21, 24, 25, 26, 28.

Zakotni pisarji 22.

Zamuda,
pravnih dejanj 124.

Zapisnik 35—40,
dokazna moč 40,
o pooblastilu 23,
o poravnavi 78,
o posvetovanju 42,
o ustni razpravi 77,
oblika 36, 37,
poprave in črtanja 38,
ugovori zoper vsebino 39.

Zapor,
prisilno sredstvo v izvršilnem postopku 162,
zaradi kršitve reda in zaradi objesti 66, 67.

Zapisega,
javnih organov 94,
prič 94.

Zaprosila za pravno pomoč 14.

Zasebne listine 23.

Zastopniki, zakoniti 20, 21, 24, 25, 26, 28,
pričanje 90.

Zaupni spisi 42.

Zavarovanje,
denarnih terjatev z izvršbo 164,
dokazov 104,
pritožba zoper izvršbo v zavarovanje 164,
varnost za začasno odločbo v zavarovanje obveznosti 166.

Zavlačevanje postopanja 17, 48, 67, 76.

Zgradbe v posesti vojske 11.

Ž.

Ženitev svojcev,
pričanje o 91.

V založbi tiskarne Merkur v Ljubljani

so izšle naslednje knjige:

Zakoni in uredbe:

1. zv.: Zakon o nelojalni konkurenci, broš. Din 6.—.
2. zv.: Pravilnik o pomožnem osebju drž. prometnih ustanov v resortu ministrstva za promet, broš. Din 8.—.
3. zv.: Zakon o javnih beležnikih (notarjih), broš. Din 12.—.
4. zv.: Zakon o glavni kontroli, broš. Din 10.—.
5. zv.: Zakon o občem upravnem postopku. Druga, pregledana izdaja. Broš. Din 20.—, vez. Din 25.—.
6. zv.: Uredba, s katero se določa tarifa o nagradah javnih notarjev. — Pravilnik za izvršitev zakona o javnih notarjih. — Zakon o izpremembi in dopolnitvi § 244. zakona o javnih notarjih. — Uredba o številu in sedežih javnih notarjev, broš. Din 18.—, vez. Din 25.—.
7. zv.: Zakon o uradnikih, broš. Din 18.—. Razprodano.
8. zv.: Pravilnik o poslovanju krajevnih (mestnih) kontrol in komisarjev za izredne preglede, broš. Din 12.—.
9. zv.: Zakon o državnem prometnem osebju, broš. Din 14.—.
10. zv.: Pravilnik za voditev zemljiških knjig. Razprodano.
11. zv.: Ustava kraljevine Jugoslavije, broš. Din 8.—.
12. zv.: Zakon o volilnih imenikih. — Zakon o volitvah narodnih poslancev. Razprodano. Glej 43. zvezek.
13. zv.: Zakon o društvih, shodih in posvetih. Druga, z izpr. in dop. izpopolnjena izdaja. Broš. Din 6.—.
14. zv.: Uredba o lekarnarski zbornici, broš. Din 8.—.
15. zv.: Zakon o izpremembah in dopolnitvah zakona o volitvah narodnih poslancev. — Zakon o volitvi senatorjev, broš. Din 8.—. Glej tudi 43. zvezek.
16. zv.: Zakon o obrtih. Razprodano. Novo izdajo gl. zv. 33.
17. zv.: Zakon o poslovnem redu v narodni skupščini. — Zakon o poslovnem redu v senatu, broš. Din 15.—. Razprodano.
18. zv.: Zakon o meščanskih šolah, broš. Din 5.—.
19. zv.: Zakon o lovu, broš. Din 7.—.
20. zv.: Zakon o zadrugah državnih uslužbencev, broš. Din 5.—.
21. zv.: Uredba o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnih državnih uslužbencev, broš. Din 7.—.
22. zv.: Obča univerzitetna uredba, broš. Din 15.—.
23. zv.: Uredba o draginjskih dokladah državnih uslužbencev, — Uredba o draginjskih dokladah državnih upokojuencev, broš. Din 6.—. (Novo besedilo uredb gl. zv. 45.)
24. zv.: Gradbeni zakon, broš. Din 8.—. Razprodano.
25. zv.: Zakon o taksah, broš. Din 45.—. Razprodano.
26. zv.: Taksni in pristojb. pravilnik, broš. Din 30.—, vez. Din 35.
27. zv.: Uredba o sodnem poslovniku in Sodni poslovnik za sodišča prve in druge stopnje, z obrazci, broš. Din 30.—, vez. Din 36.—.

28. zv.: Zakon o občinah. Druga, z izpr. in dop. izpopolnjena izdaja. Broš. Din 8.—, vez. Din 15.—.
29. zv.: »Cestni promet«, broš. Din 18.—, vez. Din 24.—.
30. zv.: Učbenik zakona o državnem računovodstvu, broširan Din 8.—.
31. zv.: Uredba o spojitvi občin v Dravski banovini. — Uredba o sestavi kandidatnih list, o sestavi in o poslovanju volilnih odborov in o glasovalnem postopku pri volitvah občinskih odborov v Dravski banovini, broš. Din 10.—.
32. zv.: Gasilstvo in požarna obramba, broš. Din 24.—, vez. 32.—.
33. zv.: Zakon o obrtih. Druga, pregledana, s pripombami in stvarnim kazalom opremljena izdaja, broš. Din 40.—, vez. Din 48.—.
34. zv.: Državni svet in upravna sodišča, broš. Din 16.—, vez. Din 24.—.
35. zv.: Zakon o kontroliranju čistine izdelkov iz zlata, srebra in platine, z izvršilno uredbo in žigovinsko tarifo, broš. Din 16.—.
36. zv.: Uredba o občinskih uslužbencih, broš. Din 10.—. Razprodano.
37. zv.: Naredba o mrliško-preglednem redu. — Navodila za mrliškega preglednika, broš. Din 5.—.
38. zv.: Uredba o banovinski trošarini na vino in žganje, broš. Din 6.—.
39. zv.: Zakon o mestnih občinah, broš. Din 8.—.
40. zv.: Gradivo, norme in predpisi, vez. Din 60.—.
41. zv.: Naredba o odpiranju in zapiranju trgovinskih in obrtnih obratovalnic v Dravski banovini, broš. Din 3.—. Razprodano.
42. zv.: Zakon o nepravdnem postopku z uvodnim zakonom in zakon o zasilnih poteh, broš. Din 24.—, vezan Din 32.—.
43. zv.: Zakon o volilnih imenikih in zakon o volitvah narodnih poslancev, predelana izdaja, broš. Din 10.—.
44. zv.: Uredba o volitvi svetnikov trgovinskih, industrijskih in obrtnih zbornic, broš. Din 5.—.
45. zv.: Uredba o osebni in rodbinski dokladi državnih uslužbencev. — Uredba o osebni in rodbinski dokladi državnih upokojencev, broš. Din 6.—.
46. zv.: Pravilnik o višini nagrad za odvetniške posle, broš. Din 8.—.
47. zv.: Pravilnik o nadrobni prodaji tobačnih izdelkov itd., broš. Din 8.—.
48. zv.: Pravilnik o pokojninskem skladu stalnih monopolskih delavcev, broš. Din 4.—.
49. zv.: Pravilnik o finančnem poslovanju v občinah, broširan

adaljnji zvezki.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŠNICA

00000465103